

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

3 årg. 1895.

Illustrerad tidning för idrottsmän.

N:o 18 (Extra.)

»START» utkommer med 18 nummer årligen. Prenumeration emottages å Postkontoren. I rikets boklädor och tidningskontor, hos redaktionen, Getebergsången Litt. T, Göteborg.

Prenumerationspriset: Helt år Kr. 1.50. Med plancher Kr. 5.—
Tillägg för korsband utrikes 60 öre.

Annonser, 25 öre finstilsrad; för stående annonser hög rabatt.
Lösnummer: 10 öre. Planch: 50 öre.

»TYR». Efter en oljemålning af L. Richarde, Göteborg.

Idrottsmän!

Med tanke på det år som snart tilländalupit, kunna vi ej annat än uttala vårt hjertliga tack för visadt intresse, och hoppas att ett än större sådant må komma oss till del nästa år, så att vi kunna känna oss manade att afkorta tiden mellan hvarje utkommande nummer, eller med andra ord öka dessas antal. Enda sättet att uppnå detta resultat är en *mangran prenumeration*.

Vi påpeka särskildt vår genom cirkulär kungjorda anmälan till *klubbprenumeration*, deri meddelas att de föreningar, som prenumerera på minst 100 expl., erhålla dessa till 50 öre per årgång, plus befodringsafgiften. Föreningar med mindre antal prenumeranter erhålla äfven tidningen mycket billigt, enligt särskild öfverenskommelse.

En icke mindre viktig fråga än prenumerationen, är den, att våra amatörer medhjelpare fortfarande stå oss bi i vårt gemensamma arbete:

idrotternas sunda utveckling.

Detta tro vi bäst kan ske genom att de, som ej vilja underkasta sig den militära öfverstyrelsen der denna kan undvaras, såsom i *fri idrott*, men hvilken vid skjutöfningar är nödvändig och i gymnastiken kan vara behöflig, sammansluta sig i gemensamma förbund, hvilka, med beaktande af hvad som kan vara att lära från äldre utländska och väl organiserade sådana, bringa klarhet och reda i många tvistiga förhållanden samt sätta vårt lands idrottsmän i tillfälle att vid årliga täflingar mäta sig med hvarandra.

Att försök skola göras, från håll som ej med blida ögon se att makten, verklig eller inbillad, ryckes ur deras händer, är mer än troligt.

Vi tro dock, att tillräckligt många fria och sjelfständiga föreningar finnas, som ej skola rädas för en sammanslutning, om de anse en sådan behöflig. Och skola vi nu som förut ställa oss på deras sida, som med ärlig vilja och ej med dubbelspel och halfsanningar söka tjena två herrar, arbeta för att göra idrotterna älskade och öfvade af ungdomen.

Vi anmäla därför »Start» till fortsatt utgifning i likhet med föregående år eller med ett nummer hvar *tredje* vecka, inalles 18 nummer per år.

Illustrationerna skola ej heller stå efter de föregående årens.

Planchbilagorna, som ingen förening bör sakna, komma äfven att medfölja nästa års årgång.

I likhet med förra året blifver *prenumerationspriset Kr. 1,50* för helt år. Med 12 fotografplanscher *Kr. 5*.

Lämpligast är

prenumerera på posten,

genom hvarje postkontor i Sverige, Norge, Danmark och Finland samt i de flesta större boklädor och tidningskontor i riket, hvarest äfven lösnummer tillhandahållas till ett pris af *10 öre*.

I hopp om att våra idrottsmän rätt veta uppskatta vigten af ett gemensamt arbete och äfven i handling visa detta genom att gifva tidningen den hjälp den kan vara i behof af, tillönska vi Eder

En god jul!

Göteborg i Dec. 1895.

Redaktionen.

"TYR".

Bilden å vår första sida visar oss den af de Göteborgska segelsällskapens jakter, som, sedan många år tillbaka, visat den utomordentligaste framgång på vår vestkusts kappseglingsbanor.

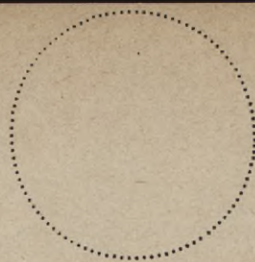
Konstruerad af ingenjör C. O. Liljegren, byggdes den vintern 1893 å P. Eliassons varf vid Lindholmen, Göteborg, af utmärktaste materiel, med ek till bordläggning, och man skall på långa håll få leta efter ett i minsta detaljer så väl ihopakomet skrof, hvilket synes vara som skuret ur ett enda stycke ek.

Typen får kallas »moderniserad koster», och det är endast hvalfvet som saknas för att göra henne till en fullt modern yacht.

»Tyr», hvilken konstruerades samtidigt med af S. S. »Æolus» utlottade »Dagmar», är påfallande lik denna, fastän ungefär två meter längre i lvl.

Riggad som jakt, dock utan toppsegel, tillhör »Tyr» 5:te afdelningen i Göteborgs S. S. eskader, samt

Hos postanstalten i .....
reqvirerar undertecknad för år 1896.

N:r .....

Tidningarnas och tidskrifternas namn.	Antal exemplar				Abonnements- avgift.	
	1:sta qv.	2:dra qv.	3:dje qv.	4:de qv.	Kronor.	öre.
START <i>Illustrerad tidning för idrottsmän.</i>						

..... den 189

Abbonnent.

Adress: .....

Hos postanstalten i .....
reqvirerar undertecknad för år 1896.

N:r .....

Tidningarnas och tidskrifternas namn.	Antal exemplar				Abonnements- avgift.	
	1:sta qv.	2:dra qv.	3:dje qv.	4:de qv.	Kronor.	öre.
START <i>Illustrerad tidning för idrottsmän.</i>						

..... den 189

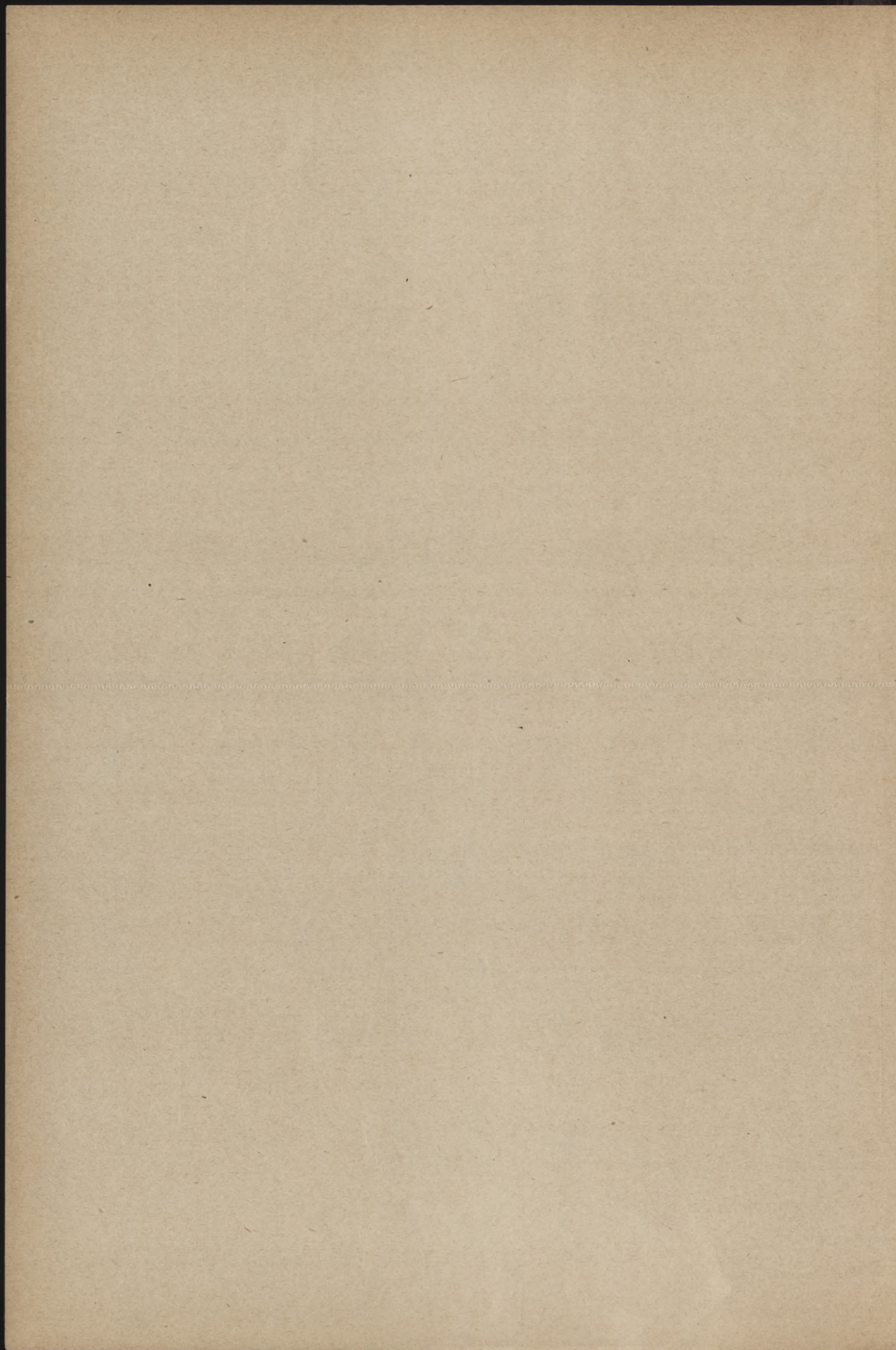
Abbonnent.

Adress: .....

Prenumerationspriset:

Helt år Kr. 1.50. ★ Med Plancher Kr. 5.

Obs.! Dessa qvitton torde vid klubbprenumeration tillsändas red. af Start, som då återbetalar öfverenskommen rabatt. Minst 10 qvitton för erhållande af rabatt.

klass 5 B i S. S. »Æolus» eskader, med en storlek efter Benzonska mätningssystemet af 4 segeltons.

Under åren 1893 och 1894 deltog »Tyr» icke i någon kappsegling, men visade vid flera sådana, utom täflan, en utomordentlig seglingsförmåga, särdeles vid Trindelkappseglingen förstnämnda år.

De stora förhoppningar som inom seglingsverlden i Göteborg voro fästade vid »Tyr», sedan den under tiden öfvergått till annan ägare, kommo ej heller på skam. Af Segelsällskapet »Æolus» utsedd att på 1895 års Oroustkappsegling söka återtaga den af S. S. Viken eröfrade Oroustpokalen, skiljde hon sig från detta värf med heder.

Ehuru riggad med de gamla, försträckta seglen och mot så svåra kämpar som den segervana »Carmen» för G. S. S. och den nybyggda »Disa» för S. S. V. lyckades »Tyr» inkomma blott 23 sek. efter den senare och 28 sek. efter den förra; respiten var 5 min. 18 sek. på den 95 qvartmil långa banan.

Belöningen blef:

- Vandringspokalen till S. S. »Æolus»,
- Silfvermedalj till »Tyr»,
- Bronsmedalj till besättningen,
- »Vikens» minnespokal till chefen.

En i sanning vacker debut!

Nästa gång »Tyr» startade var på G. S. S. triangelkappsegling den 14 Juli, der återigen 1:sta priset eröfrades.

»Tyr» slog denna gång på verklig tid icke blott hela sin afdelning, den 5:te, utan äfven den 4:de och 3:dje, utom »Tora».

»Tyr» fick efter denna kappsegling nytt segelstall, hvilket dock ej blef insegladt på hela sommaren.

»Vikens» kappsegling i Uddevalla var tredje starten. Resultatet blef kortaste tid af alla i täflingen deltagande jakter, deribland de mycket större »Tora», »Midget», »Hild», »Nörve» m. fl.

En större pokal som pris.

Den 11 aug. å G. S. S. bidevindkappsegling blef resultatet enahanda, nämligen kortaste tid af alla täflande jakter, och samma notering får göras om S. S. »Æolus» bidevind- och triangelkappseglingar den 18 aug. Således för dessa sistnämnda trenne seglingar 3 första pris.

»Tyr» inseglade således första sommaren på 6 starter:

- 1) Oroustpokalen till »Æolus»,
- 2) Silfvermedalj som minne till »Tyr»,
- 3) 5 Bronsmedaljer till besättningen,
- 4) Vikens minnespokal till chefen-egaren,
- 5) G. S. S.' silfverpokal, 1:a pris,
- 6) »Vikens» d:o 1:a »
- 7) G. S. S.' silfverplåt, 1:a »
- 8) »Æolus» silfverpokal, 1:a »
- 9) »Æolus» d:o 1:a »
- 10) G. S. S.' prisplåt för under året tagna tvenne första pris.

Hvilket ju får kallas en synnerligen vacker lista!

»Tyr» har *naturligtvis* på *alla* kappseglingar seglats af en ypperlig amatörbesättning, hvilket ju är

som sig bör, och med ägaren, boktryckare Wald. Zachrisson, som chef.

Det är att förmoda att »Tyr» äfven nästa år, då hennes segelstall blir ordentligt sträckt, kommer att bibehålla sin framskjutna plats.

»Tyr» längd i lvl är 6,63 meter; segelarea cirka 60 □-meter.

Ett uppfyllt vilkor.

af

Leijonsköld Oxenstierna.

Lugna dig nu min käre vän — det är väl ej så afgjort som du anser det vara, sade den unge häradshöfding Karl Krok till sin vän löjtnant Axel Liljestorm, der de båda sutto och samspråkade i den förres rum på julafton år Ettusenåtta-hundranittiofyra.

— Jo ser du, det finnes ej något hopp mer, ty när jag för andra gången begärde Ellens hand, svarade fadren — Herr löjtnant, hur kan Ni begära en flicka till hustru, då Ni ej eger annat än skulder, som jag förmodar, och derpå vill Ni väl ej föda en hustru. Kom till mig när Ni eger tiotusen kronor i räntor, är direktör för en välkänd bankinrättning, har räddat lifvet på en millionär, eger fyra hundra tunnland öppen jord utom skog och betesmarker, eger fem tusen aktier i Gefle-Upsala jernväg eller *någonting* af detta, då kunna vi ju tala om saken, så vida jag ej vid den tiden valt en man efter mitt tycke för min dotter Ellen. Mjuka tjenare!

Jag svarade honom genast att jag ej egde ett öres skuld, utan åttatusen kronor i två sparbanksböcker och min lön som officer — men då började han skratta omätligt och i det han bugande närmade sig dörren sade han — brafvo, brafvo herr löjtnant, men det blir som jag sagt — farväl.

— Nå, men då eger du ju hopp — se så! »Opp och hoppal opp och hoppal om du pengar har eller ej!» Du har ju hört den där varietévisan, den är rätt komisk. För öfrigt vet ju ingen hvar haren har sin gång, sade bonden, lade snaran på bakugnen. Man vet aldrig hvad den närmaste tiden bär i sitt sköte.

Löjtnant Axel tycktes ej låta trösta sig af sin vän utan försjönk i drömmar.

— Vet du! ropade häradshöfdingen till slut, det här är otrefligt och jag tror att jag

Silvanders Herrekipering — Scotts hattar.

har gjort dig en otjenst med att bjuda dig hit till mig i jul — åtminstone på julafton, ty sedan vi nu ätit middag, få vi vara på våra rum tills de gamla har gjort i ordning julgranen och lackat julklapparne åt mig, alldeles som när jag var en liten pilt. Mina gamla föräldrar äro allt rara ändå ser du, fast än de äro af gamla sorten.

Mamma trodde att du skulle tycka mer om att äta lutfisken hos oss än på en källare, och farsgubben sade: — Du och Axel äro goda vänner, hans föräldrar äro döda, och han har endast släktingar på långt håll, tag honom med dig hit i jul. Här har han ett hem, och det kan möjligen påminna honom om det han egde i barndomen — — — Vet du hvad. Det är ett härligt månsken, klockan är ej mer än fem och förr än half sju få vi ej gå in i salongen. Låt oss rida ut ur staden på en timme eller halfannan. Vägarna äro släta som ett golf, och det är blott tre grader kallt, samt alldeles stillt. Kom och följ med.

Långsamt reste sig löjtnanten och sedan han mekaniskt tagit på sig en kavaj följde han sin vän ut i förstugan.

— Tag din pelsmössa, och mer behöfva vi ej på oss under en kort velocipedridt — hvilket härligt väder — sade Karl Krok i det han från den lilla smygen under trappan tog fram en cycle och lämnade Axel, samt strax derefter sin egen.

Snart voro de båda vännerna utom den södra tullen och nu gick det med ilande fart framåt den jemnkörda vägen.

— Ett sådant präktigt väglag! ropade Karl förtjust.

— Ja du har rätt — det var skönt att komma ut — ty inne höll jag på att qväfvas.

— Velocipeden har dock en underbar förmåga att lifva upp en, och de må säga hvad de vilja om den, men det är säkert, att om jag känner mig olustig eller tråkig för mig sjelf och andra, så kan jag snart blifva af med dessa känslor om jag tager mig en cyclepromenad. Inte sant?

— Jo, du har rätt och det har gjort mig godt att komma ut — svarade löjtnanten. — Men hvad är det som dånar så? Är det ett bantåg? fortsatte han då de kommo till krönet af en utförsbacke. Min Gud! se, se! der kommer ett par skenande hästar med vagn utför backen midt emot oss. Inom ett par sekunder äro de här. Passa på! så snart jag kommit upp på den venstra hästen, att rusa på den högra och taga honom i betset — ropade löjtnanten och kastade sin velociped i diket.

Nu kom ekipaget upp på backen i vildt sken.

Löjtnant Axel Liljestorm, som var en särdeles skicklig ryttare, passade på att få tag

i den venstra hästens man och med en väl afpassad sats, dervid hästens starka fart hade af Axel beräknats, var han snart i ryttareställning på det förskräckta djuret. Hastigt fattade han båda inner- eller som de äfven kallas, kars-tömmarna och drog nu ihop de båda hästarnes hufvuden. De vackra djuren saktade något farten, då plötsligen Axel kastade sig framåt och fattade tag i vensterhästens näsborrar och klämde dem hårdt tillsammans. Djuret kunde ej andas ut och då nu härads-höfdingen hann fram och på Axels råd behandlade den andra hästen på samma sätt, stannade de skrämde djuren, skälfvande i alla leder.

Kusken sprang nu af och gick fram till hästarnes hufvuden sägande:

— Högra tömmen sprang af.

— Det är edert fel att ej se till, det tömmarna äro i godt stånd, så det är ingen ursäkt, sade Axel och gick nu fram till vagnen, lyfte artigt på mössan och sade: — Jag hoppas herskapet ej — ej — — Här kom vår Axel alldeles af sig, ty ingen annan än Ellen räckte båda sina vackra händer mot den unge martissonen sägande: — Tack löjtnant Liljestorm för att Ni räddat mina föräldrars lif, O, hvad jag tackar Eder! — Ni har väl ej skadat Er hoppas jag. Nå, tacka honom då, pappa och mamma — tänk om vi legat ihjälslagna här framme på vägen.

— Ack, fröken Ellen, det var ju inte så farligt — — —

— Jo, min herre det var det visst, ty den ena tömmen hade brustit och om kusken dragit i den andra så hade vagnen gått i diket — tusen tack min herre, mottag en moders och makas innerliga tacksägelse —. Nå Fabian, skall du inte tacka löjtnanten, sade Ellens mor till sin man.

— Jo visst, jo visst! kära A'my, låt mig bara komma ur vagnen, sade Ellens fader, den rike bankiren Hindenberg, i det han hoppade ur kaleschen och närmade sig löjtnanten, sägande: — Jag förenar mig med mina damer och tackar Eder herr löjtnant — det var raskt gjort — Ni skötte Er som en hel karl — det var ett för — — vackert hopp upp på hästen — hm! Mjuka tjenare herr härads-höfding, tack för hjälpen — men huru kommer det sig att herrarne befinna sig midt på landsvägen, så här på sjelfva julafton?

— Jo, vi togo oss en liten motion på velociped och då vi kommo till backen sågo vi att hästarna skenade.

— Å, hå! Nå ja, nu har Larsson lagat tömmarna och hästarna se ju lugna ut. — Skulle herrarne vilja göra mig den äran att äta middag hos mig i öfvermorgon kl 5, så gjorde Ni mig och min familj ett stort nöje.

De båda herrarne tackade och bankirens ekipage rullade af mot staden. Ett par minuter derefter var det tätt åtföljdt af tvenne hjulryttare.

— Nu hafva vi ej löjtnant Liljestorm långt efter oss. Se på Ellen, A'my, hur hon rodnar — du tycker väl om att åka baklänges min flicka? sade bankiren till sin dotter.

— O — — pappa! var det enda svar han fick. På annandag jul kommo de båda vännerna på klockslaget och voro kort derefter placerade på hvar sin sida om värdfolkets vackra dotter. Lagman Krok med fru, Karl Kroks föräldrar, samt ett tiotal af Hindenbergs vänner, voro inbjudne. Då champagnen skummade i glaset sade bankiren:

— Mina damer och herrar! Löjtnant Axel Liljestorm och häradshöfding Karl Krok räddade med all säkerhet lifvet på mig, min hustru och dotter, då de lyckades hejda mina skenande hästar. Jag anhåller att Ni tömma detta glas för dem, till hvilka jag nu frambär mina, och min familjs tacksägelser. Löjtnanten slog visst ett record i går på sin cycletur, ty han fullgjorde då ett honom förelagt vilkor — — —

I September i år erhöll löjtnant Axel priset för sitt record, ty han firade då sitt bröllop med Ellen och då han några timmar derefter samtalande med en af sina marskalkar, vice häradshöfdingen Karl Krok, sade denne leende: — Nå, min käre brudgum, hvad skall du härnäst sätta för ett record?

— Det får väl 1896 utvisa — svarade löjtnant Axel.

Göteborgs gymnastik- och idrottssällskaps

ordförandes porträtt pryder detta års julnummer.

Vi tro oss ej säga för mycket, om vi påpeka, att få städer i Skandinavien kunna framvisa en dylik tafla, hvilken visar oss, att hvarje sällskap har sin särskilde ledare och inte en person som representant för vår stads idrottslif. Detta gör att dessa sällskap kunna arbeta fritt och sjelfständigt, hvar och en på sitt vis. Ett gynnsamt resultat har ej heller

uteblifvit. Dessa sällskap, hvaraf flera kunna räknas bland de äldsta i Sverige och således ej äro några kopior af förut befintliga svenska föreningar, äro fast organiserade samt räkna merendels medlemmar i hundra-tal, knappt något torde hafva under ett femtio-tal. I allmänhet äro dessa sällskap efter engelskt föredöme, utom i skytte och gymnastik. Gymnastiksällskapen hafva alltid hållit den svenska gymnastiken högt och på detta område äro de väl knappt förbigångna af något annat sällskap. Den engelska prägel de öfriga erhållit, har dels berott på att vår stad eger många medborgare, som räkna en engelsk härstamning, och dels har en stor del Göteborgare

Göteborgs Roddklubbs Norrköpingslag, 1895.

tillbringat ett eller flera år i detta land.

Mycket kunde vara att säga om dessa sällskap och dess ledares arbete för idrotternas framåtskridande, men detta skulle taga allt för mycket plats i anspråk. Nog är därför att hänvisa, på hvilken hög ståndpunkt idrotterna här stå i förhållande till flera andra ställen i Sverige.

Till detta resultat hafva vi att tacka ledarne för dessa sällskap, och vi tro oss genom att samla deras bilder i ett helt, hafva beredt de till flera tusen uppgående sällskapens medlemmar en kärkommen julgåfva.

Silvanders Herrekipering — Halsdukar.

Utom dessa hafva vi porträtt af *Arbetarnes gymnastiksällskaps* ordförande, hr C. E. Helgesson, bland årets idrottshjeltar (se sid. 145) samt *Göteborgs atletklubbs* ordförande, hr C. E. Odén, bland förra årets, (se sid. 133, 1894) och *Göteborgs atlet- och idrottssällskaps* ordförande hr Carl Gustafsson (se planchbilagan 2, 1894.

Hvad dessa män äro utom idrotten, för samhället, hör icke hit, men mycket vore äfven på det området, för flere af dem att andraga.

Göteborgs Roddklubb.

Till ofvanstående bild af Göteborgs Roddklubbs representanter vid innevarande års kapprodd i Norrköping, hvilka roddare med heder segrade och tillförde sin klubb ännu ett första pris, kunna vi bifoga följande uppgifter om Göteborgs Roddklubbs täflingar mot främmande roddklubbar:

1883, 2 September, å Tynningösundet vid Vaxholm.

4-årade utriggare:

N:o 1 Stockh. Roddförening, tid 12 m. 39 s.
» 2 Göteborgs Roddklubb, » 13 » 38¹/₂ »
» 3 Mäläreroddkl. i Stockh., » 13 » 46 »

Single sculls:

N:o 1 Göteborgs Roddklubb, tid 8 m. 4 s.
» 2 Stockholms Roddförening, » 8 » 23 »

1883, 21 September, i Lysekil.

6-årade inriggade gigger:

N:o 1 Göteborgs Roddklubb.
» 2 Gbgs Gymnastikförenings Roddklubb.

1884, 10 Augusti, å Göta Elf.

6-årade inriggade gigger:

N:o 1 Gbgs Gymnastikf. Roddkl., t. 10 m. 3 s.
» 2 Göteborgs Roddklubb, » 10 » 4 »
» 3 Gbgs Gymnastikf. Roddkl., » 10 » 8 »

1885, 9 Augusti å Göta Elf.

Paddelkanoter:

N:o 1 Göteborgs Roddklubb, tid 4 m. 38¹/₂ s.
» 2 Mäläreroddklubben, » 4 » 46¹/₂ »

6-årade inriggade gigger:

N:o 1 Göteborgs Roddklubb, tid 9 m. 44 s
» 2 Gbgs Gymnastikf. Roddkl. » 9 » 47 »

4-årade utriggare:

N:o 1 Stockholms Roddförening, tid 10 m 18 s.
» 2 Mäläreroddklubben, » 10 » 23 »
» 3 Göteborgs roddklubb, » 10 » 49 »

1885, 23 Augusti, i Stockholm.

Single sculls:

N:o 1 London Rowing Club, tid 6 m. 40 s.
» 2 Göteborgs Roddklubb, » 6 » 42 »

1886, 22 Augusti, i Stockholm.

Single sculls:

N:o 1 Göteborgs Roddklubb, tid 5 m. 59 s.
» 2 Stockholms Roddförening, » 6 » 15 »

1889, 11 Augusti, å Tynningösundet vid Vaxholm.

4-årade utriggare:

N:o 1 Göteborgs Roddklubb, tid 12 m. 38 s.
» 2 Mäläreroddklubben, » 12 » 47 »
» 3 Norrköpings Roddklubb, » 12 » 54 »
» 4 Stockh. Roddförening, » 12 » 56 »

1890, 29 Juni, i Holtekilen vid Kristiania.

4-årade utriggare:

N:o 1 Göteborgs Roddklubb, tid 13 m. 30¹/₄ s.
» 2 Kristiania Roklub, » 13 » 47¹/₄ »

1890, 3 Augusti, vid Rifö i Göteborgs skärgård.

6-årade inriggade gigger:

N:o 1 Gbgs Gymnastikf. Roddkl., t. 22 m 56²/₅ s.
» 2 Göteborgs Roddklubb, » 22 » 57³/₅ »

1890, 17 Augusti, å Göta Elf.

6-årade inriggade gigger:

N:o 1 Göteborgs Roddklubb, tid 11 m. 8 s.
» 2 Gbgs Gymnastikf. Roddkl., » 11 » 19 »

1891, 9 Augusti, vid Styrös Hafsbad.

4-årade utriggare:

N:o 1 Göteborgs Roddklubb, tid 15 m. 20 s.
» 2 Stockh. Roddförening, » 15 » 41 »

1892, 31 Juli, i Halmstad.

4-årade utriggare:

N:o 1 Göteborgs Roddklubb, tid 6 m. 2 s.
» 2 Halmstads Roddklubb, » 6 » 26 »

1893, 30 Juli, å Göta Elf.

4-årade utriggare:

N:o 1 Kristiania Roklub, tid 11 m. 58³/₅ s.
» 2 Göteborgs Roddklubb,

För Göteborgarne kunde ej tid tagas till följd af en vid målet förbipasserande ångbåt.

1895, 25 Augusti, i Norrköping.

4-årade utriggare:

N:o 1 Göteborgs Roddklubb, tid 6 m. 29²/₅ s.
» 2 Norrköpings Roddklubb, » 7 » 3 »

Vid gymnastens hvita fana!

af K. G.

*Med glädje gymnasten sin fana ser,
ty han är stolt för sitt hvita banér,
guldstickade vecken, de kära. —
Komma vi samman, bilda vi led,
då är den med, —
och vår ära det är, att värdigt den bära.*

*Ock knyts af minnen många dervid,
minnen från stunder af äflan och strid,
då ungdomen värmdde blodet,
när lansar brötos på täflingsfält,
som om det gällt
mer än ett kraftprof och en vädjan till modet.*

*Men bland de band, som knötos en gång
och pryda vår gyllene fanestång
i färgton, kär för vårt minne,
finnas så rikligt flätade, två,
de gula, blå,
de banden, som knötos med fosterländskt sinne.*

*De knötos i kärlek för detta land,
där frostnatten lyser i norrskensbrand,
där midsommarsolen ej dalar. —
Om ärofull forntid af vårt folk
de stå som tolk
likt stridens troféer i forntidens salar. —*

*Och åter vår tanke till nejder för's,
där forsarnes brus bland klipporna hör's,
där vindar i furor susa. —
Det ljuder ju likt en vacker sång,
likt svensk en sång,
som vemodsfullt tonar, som hjertan kan tjusa.*

*De minna oss och våra store män,
hvars mäktiga andar lefva igen
i allt, de skapat i Norden. —
Och tacksam känsla går från vår ring
till ädle Ling,
hvars skapande ande så kär oss är vorden.*

*Så sälla sig tankar, som känslan närt,
en känsla för det, som är stort och kärt,
till fanan, som stolt vi bära. —
Och därför sluta vi deromkring
vår tåta ring
och sträfva att låta den svaja med ära.*

Tre män i öppen båt på vintern

eller

En fyra dagars Påskfärd.

En af dessa den göteborgska senhöstens mest långtrådiga söndagar, en sådan der med den för den goda staden typisk höstväderlek, det är regn, dimma, fukt och halfmörker, således omöjlig för hvarje slags fri-luftsiddrott (annars hade jag ej varit hemma) satt jag bekvämt tillbakalutad i en soffa, och studerade ett gammalt sjökort, en kär syssel-sättning för resten, hvilket bar många och tydliga spår af långa och »våta» seglingar.

Ehuru ämnet var särdeles intressant, kände jag mig dock en smula »försoffad», hvartill nog utom vädret, den viktiga smältningen af en god middag, ej oväsentligt bidrog. Plötsligt upptäcker jag vid norra inloppet till Stenungsön, strax intill f. d. 10 fots-, numera 2 1/2-fots-grundet, några nästan utplånade anteckningar, och, så märkligt det än låter, det var upptäckten af dessa obetydligheter, som gjorde att jag kan fröjda »Starts» stora läsekrets med den sannhistoria, hvars titel synes härofvän och som nu snart skall komma.

De små anteckningarne, med data, upp-väckte nemligen i min (seglare-) själ sådana minnen, att jag, öfvervåldigad af desamme, föll tillbaka i soffan och halfslumrande drömde igen hela den segeltur, hvartill anteckningarne hörde.

Se der den enkla anledningen!

Jag behöll sanndrömmen i minne och upptecknade den fragmentariskt sednare, hvar-efter den nu framlägges inför den kritiserande allmänheten, och kan påpekas, att hvad som brister i form det ersättes med sanning, detta i rak motsats till de flesta andra historier.

* * *

Färden företogs under påsken 1892 i en cirka 20 fot lång halfdäckad s. k. vessing, hvilken var en utmärkt sjöbåt och som pröfvats i snart sagdt alla väder.

Besättningen utgjordes af tre man, befålet inberäknadt, och presenteras den härmed för läsaren; för att följa rangordningen börjar jag med den äldste, som vi för ovanlighetens skull kunna kalla för Olson, befälhafvare och »känd man», hvilken likt »riktiga» skärgårdsbor ej gerna ta'r till kortet, utan seglar på känning, och hvilken har ett väl utveckladt lokalsinne, så att han, om han en gång seglat en väg, särdeles säkert går den fram igen, äfven om årtal skulle ligga emellan.

Silvanders Herrekipering — Handskar.

För öfrigt utrustad med en ofäntligt skarp syn, som ju är ett livsvilkor för seglarens A och O: att hålla skarp utkik.

Vidare på rangskalan undertecknad, styrman, tillika gast, kock, proviantförvaltare m. m. och till hvars särskilda åligganden hörde, att riktigt sköta korten, välförståendes sjökorten, dertill understödd af »Börje», hvilken utgjorde egentliga manskapet ombord och skötte alla sysslor, som ej ålåg de öfrige ombord varande.

Då nu båt och besättning blifvit läsaren bekanta, kunna de ju tryggt släppas ut på hafvet. Långfredags morgon klockan 5, då starten egde rum, låg en halfskymning ännu utbredd öfver fjord och nejd!

Ett lätt snöfall hade börjat och för underseglen och en lagom ostnordost passerades Elfsborgs gamla fästning; utkomna på Riföfjord i närheten af Dynan ökade snögloppet, för att vid passerandet genom lilla Varholmsundet bli så tätt, att vi ej kunde se många båtlängder framför oss.

Men på så välkändt farvatten var navigeringen ingen konst; något värre blef det när vi lagt Stora Sillesund bakom oss och skulle ta oss in genom Paternosterskären, för att antingen förbi Varholmens kummel eller tätt Klädesholmen komma vidare norrut till Kyrkesund.

Vinden friskade duktigt, så pass t. o. m. att vi voro betänkta på att refva, men emedan vi hade vinden in tvärs, föredrogo vi att då och då fira bra i storeskot, hvilket också nödvändiggjordes af behovet att minska farten, då snögloppet blifvit så tätt, att en i sällskap varande ångare föredrog att ankra och afvakta bättre utsikt.

Ombord hos oss höllo tre par spejande ögon skarpaste utkik för att ej riskera att rent ut segla »på torra land».

Strax innan Kyrkesund nåddes, upphörde emellertid snöandet, den lösa snön ombord sopades bort så godt vi kunde, vinden kastade rakt emot, och nu kl. vid pass 10 f. m. börjades en lång kryss, som varade till efter 7 på qvällen då vi räckte Gullholmen.

Kyrkesund ansågs som passande plats för frukostering, kaffet påsattes, men för att ej spilla tid, lade vi ej iland utan åto under seglingen, hvilket var besvärligt nog för det ständigt ljudande »klart att vända»; det var minnsann ej värdt att söka vänta en halfminut eller så, för att få en tugga till, ty då var det fast och bankarne der äro just ej att leka med.

Två gånger »sögo» vi i leran och *det var på grund deraf* att besättningen, Börje och jag, oakadt kaptensens tillrop, sökte få i sig hvar sin kopp kaffe, som annars ofelbart skulle gått förlorade.

Vinden var nemligen högst ojemn och friskade stundom i så, att båten var istadig och orolig och ibland kastade däcket i ända upp till luckekarmen.

Utan vidare äfventyr kryssade vi oss efter frukostskaffningen, nu med alla segel tillsatta, vidare norrut, tiden gick raskt och efter vid tvåtiden intagen middag, blef frågan, hvar vi skulle lägga oss för natten.

Helleviksstrand låg närmast, och vi voro till och med inne i hamnen, men stucko åter till sjös, enär tiden ej var mer än half sex, och vi ansågo oss kunna hinna Gullholmen, för att der få njuta en välbehöflig hvila i land.

Vid sjutiden lade vi, som sagdt, till i Gullholmens hamn och hoppade upp på land för att riktigt sträcka på benen: vi hade ju i 14 1/2 timmar varit ombord.

Efter att ha skaffat rum på Gästis, hvilken, fördelaktigt nog, låg nästan alldeles nere vid vattnet, gingo vi, trots mörkret, för att se oss om och erforo att Gullholmen var så betäckt med hus af alla slag, att ej många kvadrattum funnos öfriga, och ve innevånarne om der under storm bröt ut en eldsvåda. Vi kojsade på Gästis klockan tio och många ord kommo ej öfver våra läppar förrän vi sofvo, som stockar.

Utan väckarklocka vaknade vi vid 6-tiden detta var nu påskaftons morgon, och hoppade genast ur »kojerna», äntrade till fönstret och hade naturligtvis såsom sjömän, vår första tanke på båten, hvilken behagligt gungande låg vid bron; nästa tanke var på vädret och vi kunde ej underlåta ett samfäldt och högljudt rop af förtjusning, då vi fröjdades af: klar, hög luft, solsken och en liten laber nordlig vind.

Hvilken angenäm motsats till gårdagens hårda snöbyar.

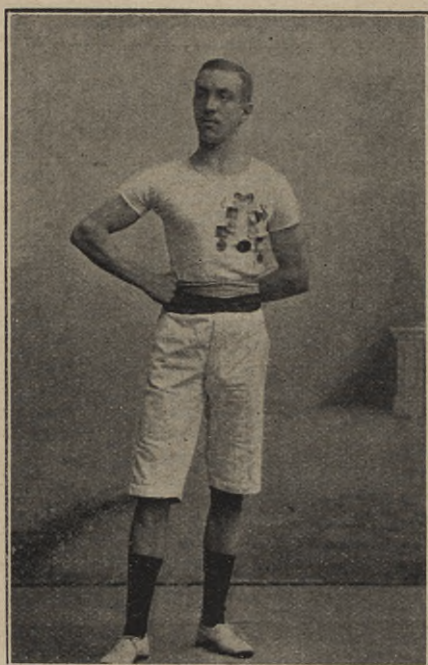
I största hast i kläderna, gjorde upp, skyndade ombord, satte alla klutar och så börjades kryssen norröfver igen. Kaffepannan sattes genast på elden, frambragt af ett litet spritkök, hvilket var fast placeradt i en s. k. båtlåda, en sådan är som innehöll allting: hela kokattiraljen (ej stor just!) inclusive sprit, segelgrejor, kompass, kikare m. m. sådant som ständigt bör vara till hands; dock de olika sakerna i sina särskilda afdelningar.

Denna gång fingo vi i lugn och ro njuta mockan under sakta segling, och pådrifna af en särdeles förmånlig sydlig ström, som väl löpte med 3 à 4 knops fart och hvilken verkade, att båten gjorde minst dubbla farten sidvärds med vattnet än framåt genom detsamma. Med denna ströms tillhjälp var det intet knussel när det var fråga om att kryssa fort, äfven med den obetydliga vinden stick i stäf.

Svenska Idrottshjeltar 1895.

C. E. Helgesson.

Erland Grauers.

Isaac Westergren.

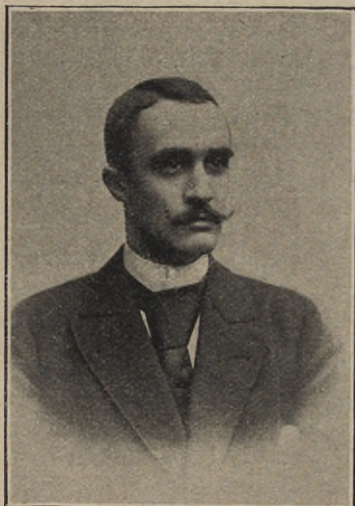
John Fenton.

G. Söderström.

Gustaf F. Svensson.

Alb. Freese.

Oscar Schörling.

På några timmar nåddes Lysekil, men vi gjorde först toalett innan vi lade till i sjelfva köpingen, som väl nu snart blir stad.

Toaletten var, på grund af det vackra vädret och solskenet som nu rådde, mycket angenäm att göra, och det kändes behagligt att ha blifvit af med den ludna mössan, de många bundtröjorna, tjocka kavajen samt ej minst de stora tunga sjöstöflarne — alltsammans grej som är nödvändigt och trefligt ombord, men ej just passar att komma innanför civilisationens rämärken.

Länge dröjde vi ej i Lysekil.

Efter att jag besökt en vän, som mycket förundrade sig öfver, »hur någon människa kunde ha smak för, eller finna nöje uti segling sådan årstid och i sådant hundväder som rådt», och sedan äfven Olson och Börje sett sig omkring, gingo vi åter ombord.

På våra förnöjda och glada anleten borde dock vännen kunnat se att det *verkligen* var en lusttur, ur *vår* synpunkt sedd.

Medan vi trampade terra firma hade, till vår innerliga förnöjelse, vinden gått öfver till vest, och den fart hvarmed vi hoppade ombord, kastade loss och, ännu med landgångskläderna på, fingo upp seglen, hade hedrat en kappseglingsbesättning under manöver; men så ville vi äfven begagna oss af alla chanser att komma hastigast möjligt framåt.

Klockan var omkring tolf då vi lemnade Lysekil, med afsigt att på dagen hinna Uddevalla, för att der öfvernatta.

Med god gång passerade vi Källviken, genom Nordströmmarne, vidare öfver Kolje-, Borgila- och Kalföfjordarne och voro slutligen vid halfsjutiden vid Hafstensudde, men redan då vi kommit till Gökholmen kastade vinden, som hela tiden varit laber, ljum, vestlig, öfver och vi fingo en bitande kall, ostlig bris att kryssa emot.

Det friskade i mer och mer, och klyfvaren och toppen strökos snart; vi insågo att vi ej på kvällen kunde hinna Uddevalla, der vi för resten intet hade att göra än att lägga oss och sofva; då det redan började skymma beslöts angöra Slussen, fastän vi der ingen kände och ej visste om der fanns gästgivarvärdgård på nära håll.

Vinden var nu så kraftig att vi med struken fock och firad pik, med en rasande fart seglade in i Runsviken.

Det var halfmörkt då vi angjorde land och just icke något lätt göra att skaffa god förtöjningsplats, då hamnen var liten, vinden låg rätt in och ingen af oss förut varit i Slussen; ej heller kunde vi upptäcka någon människa att gifva oss ett godt råd. Vi hade dock till besättningens belåtenhet båten snart godt förtöjd, och så återstod det viktigaste

och svåraste värfvet, att skaffa tak öfver hufvudet.

För detta ändamål traskade vi i väg till en närboende handlande, men enär han hade påskfrämmande, kunde han ej ta emot oss och gästisen låg en fjerdingväg inåt ön; det var alldeles för lång väg att gå i den djupa snön i mörkret, tungt klädda som vi voro, och vi ville ytterst ogera lemna vårt fortkomstmedel båten allt för långt ur sigte i okänd hamn. På tillfrågan upplyste handlanden, att en gammal skeppare bodde mycket nära och trodde han denne möjligen ej skulle vara ohågad att ta' emot oss. Han visade oss var skepparen bodde och vi kommo dit.

Efter flera om och men fingo vi stiga in i köket och der bli stående för att få besked.

Att första mottagandet blef som det blef är ju ej så märkligt, då man betänker, att tre i oljekläder klädda män en mörk påskafteon i rykande snöstorm komma och knacka på i en stuga för att begära rum för natten, sägande sig vara ute för sitt nöjes skull. Sedan vi väntat en god stund och efter skedd presentation kom mor i huset ut till oss i köket och utlät sig ungefär så här: »Ingen kan la tro att folk ä' ute för sitt nöje i öppen båt i påska och sådant vä'r, och för resten kunne ingen känna Er då I kom så klädda.»

Sedan vi resonnerat en stund och talat för oss så godt vi kunde, förklarade den snälla och hjertliga gumman: »Ja, då kan la inte vara farligt ta emot Er, om Ni ä' di Ni säger», och skepparn som nu tittade ut och hvilken nog sett lite' mer af världen, tillade: »mor, du ser la de ä hyggligt folk», och vänd till oss: »stig I in, här ska' nog bli bra och varmt efter en så uschli resa».

Vi tackade, och i det vi sade oss skola återkomma om en stund, gingo vi högeligen belåtna med resultatet af underhandlingarne, ombord, tältade och skaffade.

Några varma, nykokta ägg, té, smörgåsar och några glas sherry både mättade och värmdde oss, samt verkade att vi kommo i en angenäm stämning.

Efter att ha stufvat allting ombord och öfversett förtöjningarne, begåfvo vi oss i land, medtagande som »förning» ett quantum »Röda strecket». den behagliga gula svenska nektarn.

Der vi nu vandrade fram på den smala vägen i de stora drifvorna tjöt stormen i trädtopparne och yrade snöflingorna omkring i en vild dans.

Utom oss tre syntes intet lefvande väsen, hvarken människa eller djur, ute i rusket: alla hade föredragit att innanför stugornas väggar hvar på sitt vis, fira påskhögtiden.

Snart inne i ett varmt och trefligt rum och väl ur kläderna, (sjökläderna förstås!) samt åter civilklädda, kände vi oss snart hemmastadda.

Då vi begärde få låna några glas och mor kom in med dessa, utropade hon: »ja, nu ser jag det är riktiga herrar!»; så »civila» sågo vi ut, och kände oss smickrade af detta erkännande. Vi passade på och inbjödo husets folk med dess främmande, släktingar, på punsch, och snart voro alla samlade kring medelpunkten och föreningsbandet: punsch-buteljen. Ett det allra trefligaste kotteri på 10 personer glammade och skämtade af hjertans lust, skepparen sparade ej på sina historier, liksom ej heller de »lustseglande» lågo efter då det gällde att berätta »sannfärdiga» skepparhistorier. Det spirituösa elementet skämde naturligtvis icke det »spirituella», utan kryddade detsamma tillbörligt, den ena skrattsalfvan afföste den andra och då uppbrott skedde vid tolfviden förklarades enstämmigt och trovärdigt, att roligare påskafton hade ingen upplefvat.

Vi sofvo tungt tills klockan sju, då vi väcktes och blefvo bjudna på kaffe och konjak — så godt intryck hade vi gjort.

Det snälla värdfolket visade sig i öfrigt på allt sätt tillmötesgående, och då vi åter sjöklädda, gáfvo oss ifrån det samma, beklagades vi allvarsamt, som skulle ut i sådant hundväder; det hade nu blåst upp till half storm, ostlig, så att vi hade att kryssa oss ut ur Runsviken. Med tre ref i hvart segel gáfvo vi oss i väg, varmt afvinkade, och voro nu åter ute i strid med elementen.

Den krappa sjön i Runsviken och vindens ofantliga kraft gjorde oljekläderna mer än behöfliga och först då vi kommo i skydd under Stora och Lilla Hasselön mojnade sjön, men vinden tilltog.

Vi slörade öfver öppna fjorden förbi Brunfjellsholmen m. fl. och landade klockan 11 f. m på Bufvenäs der vi å varfvet besågo Göteborgs & Vikens segelsällskaps utlottningsbåtar, under byggnig.

Sedan varfvet besetts inbjödos vi på kaffe af herr Seldén och några angenäma timmar tillbragtes i hans hem, hvarunder samtalet mest rörde sig om båtar, konstruktioner och dylikt.

Under det vi så sutto samspråkande, började det snöa, helt sakta att börja med, men sedan allt tätare och tätare, hvarför vi skyndade att bryta upp för att snart komma »till södern».

Herr Seldén följde oss ned till bron och med fortfarande lika frisk vind voro vi snart ute på det villande haf, i en riktigt tät snö-tjoeka.

Segelleden är från Bufvenäs tills man passerat Svanesund och kommit till Halsönabbe mycket lättseglad, men sedan man lemnat denna udde bakom sig och skall söka Galtaröudde är det litet svårare; vi togo visserligen upp kompassen, men i en så liten båt, som vildt slingrade i den svåra sjön på Halsefjorden, är det minnsan ingen lätt sak att styra efter kompass, isynnerhet om denna är en s. k. snurribus.

Loppet mellan Galtarö och Furuholmen hittades dock snart, men så återstod det värre att finna det smala norra inloppet till Stenung-sund, mellan Hafden och Lerskär.

Redan då vi passerade Halsönabbe hade vinden ökats så, att vi måste segla för tresnibben af tre-refvadst storsegel, med firad pik: denna försiktighetsåtgärd nödvändiggjordes än mera deraf, att snötjockan blifvit så tät, att vi ej kunde se många famnar före oss; utkomna på norra delen af Askeröfjorden blåste det så kraftigt, att vi flera gånger voro betänkta på att fullständigt stryka seglet i däck; men denna åtgärd vågade vi ej vidtaga för att ej derigenom bli mindre manöverfärdiga.

Vi seglade så sakta vi kunde, fastän jag nog uppskattar farten till omkring 5 knop, under idkeligt spejande efter slätpricken vid Hafden; på vårt då begagnade sjökort stod grundet för 10 fot, på de nya som »brott.»

Ändtligen funno vi och passerade pricken på östra sidan, men då vi måste lofva för att klara bankarne på östra sidan af Stenungsön, tvungos vi, att oaktadt stormen, hissa piken igen, men fastän seglet endast var halahaladt, krängde båten till luckekarmen och mycket vatten seglades in.

Klockan 3 angjordes Stenungssunds brygga och då vi äntrade denna och sträckte på oss samt ruskade snö och vatten af oss, kändes det riktigt skönt att ha klarerat alla svårigheter.

Men hela besättningens tanke var att: aldrig skulle vi vilja ha en sådan segling ogjord.

Vi voro snart instufvade i ett rum på gästis och vederbörligen afpelsade, samt åto vår middag af medhafd mat, hvaraf en myckenhet fanns, beställde sedan kaffe och fingo ett sådant som efter gemensamt utlåtande var det bästa vi någonsin druckit, och det besannades att »kaffetären den bästa är af alla jordiska drycker» etc. Den unge hygglige gästgifvarn gjorde oss först den äran vid kaffet (med avec!) hvarefter vi af honom inbjödos, jemte några hans bekanta, på ett angenämt toddyrep.

Det var naturligtvis äfven här ett glatt samqväm och vi togo vid elfvatiden godnatt af värden, belättna med vår dag och qväll.

Klockan sju nästa morgon, Annandagen, voro vi uppe, synade horisonten, det snöade

ORDFÖRANDE.

Ernst M. Bratt.
(Göteborgs Roddklubb.)

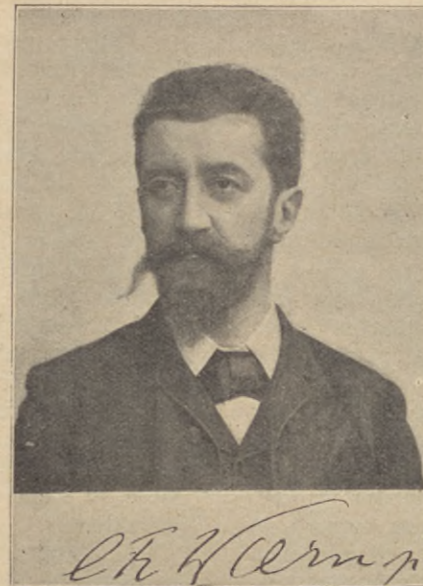
Victor Reuter.
(Göteborgs Skytteförening.)

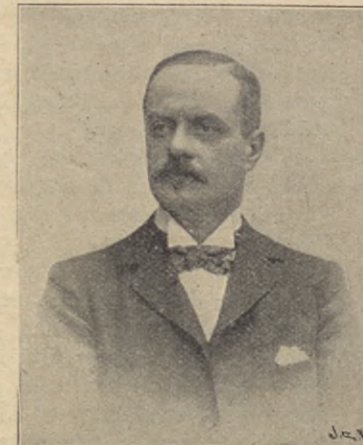
Adolf Bratt.
(Göteborgs Trafklubb.)

Carl G. Weinberg.
(Göteborgs Velocipedklubb.)

Carl Fr. Wærn j.r.
(Göteborgs Segelsällskap.)

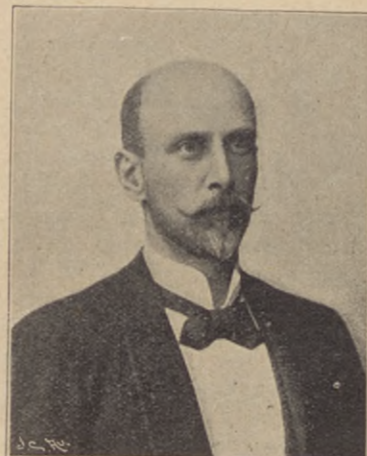
Urban Körner.
(Göteborgs Skridskoklubb.)

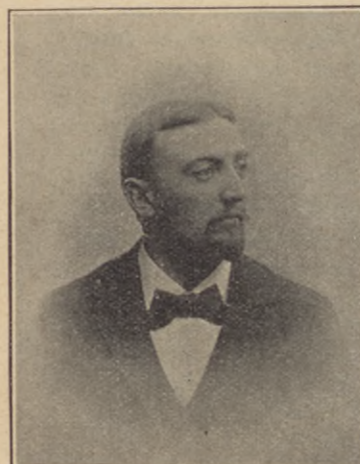
C. U. Berzelius.
(Göteborgs Gymnastikförening.)

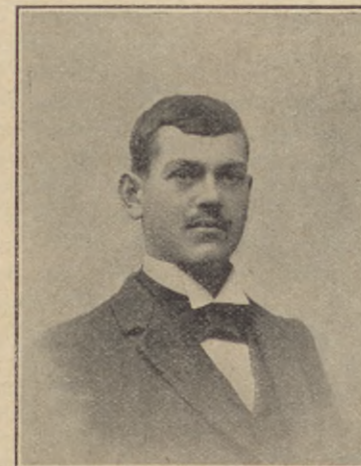
Alfred Hagström.
(Segelsällskapet Göterna.)

Knut Gadellius.
(Göteborgs Gymnastiksällskap.)

Fr. Gellerstedt.
(Majornas Gymnastikförening.)

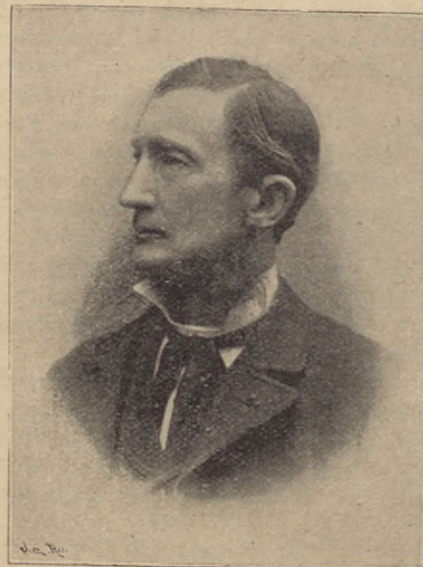
Osb. Eriksson.
(Sällskapet Idrottens Vänner.)

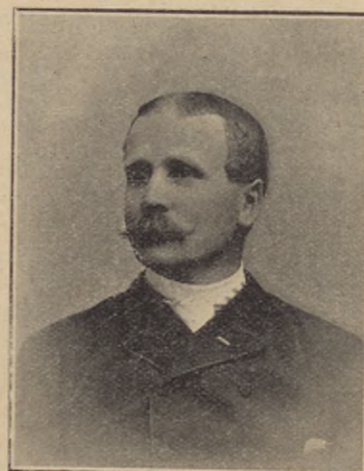
Jul. Engelbrektsson.
(Göteborgs Gymnastikklubb.)

E. Skagerlind.
(Skridskosällskapet Norden.)

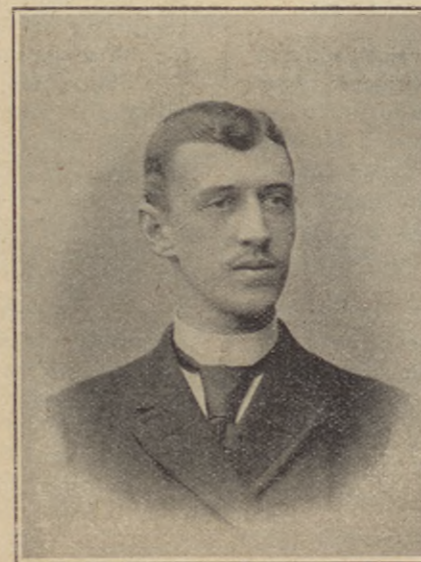
J. M. Lagerwall.
(Segelsällskapet Æolus.)

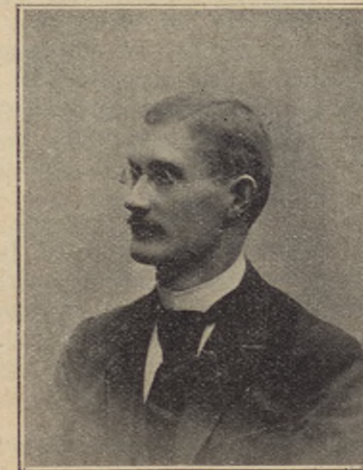
John Duff.
(Göteborgs Gymnastikf. Roddklubb.)

J. W. N. Friberg.
(Örgryte Idrott-Sällskap.)

Carl Blidberg.
(Idrottsällskapet I. S.)

Emil Tholson.
(Majornas Gymnastikf. Idrottsklubb.)

lite för laber nordostlig bris, och då vi således skulle få vinden akterlig, motsågo vi en angenäm hemfärd, ty våra permissioner räckte ej längre än till samma dags slut: vi måste således tillryggalägga vägen till Långedrag 29¹/₂ min., på dagen, och vara så tidigt framme att vi kunde hinna rigga af båten och göra oss sjelfva i ordning för civiliseradt uppträdande och stadslif.

Det var härligt att med alla klutar till, sakta draga fram öfver Hakefjordens nu lugna vatten med kursen på den långt synliga Blåkullen.

Öster om Löfön, Elgön och Trefoten gick vår lugna färd, genom Instöräna och vidare mellan skär, holmar och grund, vester om Björkön, och till stor tillfredsställelse för kocken skaffade vi för sista gången ombord på den turen, samt läto vid kaffet och punschen de fyra dagarnes händelser helt hastigt passera revy för vårt minne. Precis klockan fem e. m. slutades vinterseglingen och båten afriggades, för att nästa fridag åter bära oss fram öfver böljorna de blå.

* * *

Nu tycker jag mig nästan kunna höra de ärade läsarne af ofvanstående skildringsförsök utbrista: detta var den eminentaste förmåga vi sett, att behandla det *vattenhaltigaste ämne på det torraste sätt!*

Och! jag har nog tagit mig vatten öfver huvudet! Men tröstar mig med; Honi soit qui mal y pense!

»Jobbe.»

En liten velocipedtripp.

Churu ganska »grön» såsom velocipedåkare och ännu grönare såsom skribent, vågar jag mig dock, ännu stående under intrycket af det angenäma och för mig nya i den tjusande lilla första utfärden på bicycle, som ju det moderna hjuldonet också kallas, vågar jag mig dock, sade jag, ut på ett litet försök att beskrifva en sådan tur sommaren 1895.

Deltagarnes i färden antal, tre, är, har jag förut hört sägas och fann verkligen sjelf, synnerligen passande, hvarken för många eller för få, och då det qvinliga elementet var representeradt och, tilläggom, representeradt på ett särdeles angenämt sätt, så återstod ju intet öfrigt att önska.

Några veckors ihållande regn hade förhindrat den planlagda färden och gjort vägarne mycket miserabla, då en tisdag i augusti solen försigtigt kröp fram ur molnmassorna och kastade ett värmande strålknippe ner på vår moder jorden, hvilken troligen kände sig en smula förvånad öfver detta sällsynta nådebevis. Men solen menade allvar: molnen skingrade sig fullständigt, värmen steg, torkade vägar och stigar, och tre dagars solsken förvandlade alldeles landsvägarnes natur, gjorde dem till utmärkta (?) velocipedpromenadplatser. Ut på landet! blef lösen, telefonen (när är den numera inte med?) ringde och klockan vid middagstiden en fredag stodo vi med våra sadlade och omsedda stålhästar vid foten af Floras kulle, (i Göteborg!) färdiga till utflykten.

I lätta drag borde jag väl söka »teckna truppen», d. ä. presentera oss, och det är ej artigheten blott som gör att jag då börjar med miss — ce. Denna dam eger, särdeles då man tar i betraktande att hon var »ganska nybörjare», en stor uthållighet, hvilket jag stackare ständigt, såsom »pacemaker» (ack! I språkkrälar, gif oss ett svenskt ord härför!) fick erfara, ett godt lynne, en utpräglad smak för vilda hallon (många halter fördenskull!) stor energi, och när det var fråga om att komma fram, och det fort, hade hon ett karaktärsdrag, som skulle kunna uttryckas med ett kraftigt: jag vill!! 2:dre man, herr C., var en skratande själ, hängde tätt med och var nog såsom hjulmänniska *numro ett* bland oss, hvilket osökt ger mig anledning tänka på den enögde kungen i de blindas rike — —

Last, but not least, kommer jag nu sjelf och har således bytt om plats mot på färden, der jag var *first but not best!*

Den hos mig, enligt sakkunnigas utlåtanden, anmärkningsvärdt litet utvecklade egenkärleken, förbjuder mig egentligen att tala om mig sjelf och, som förut sagts, jag var pacemaker och sågs (af mitt sällskap) i stället för att se detsamma sjelf.

Skulle möjligen föreliggande »karaktärs-skildring» komma under de skildrades ögon, må det vara mig förlåtet, först om jag ej rätt uppfattat de bättre dragen, (hvad den ena beträffar fans der kanske ej andra drag än bättre!) och se'n om jag ej förmått gifva den friskhet åt framställningen af desamma, som höfdes.

Ut genom sta'ns tråkiga gator bar det, klockorna ringde ständigt för ivägenspringande barnungar, halft (?) oförskämda åkardrängar och bondpojkar, hvilka samtliga synas anse att en bicycle intet åkdon är och således ej bör få komma fram på gata eller väg; men, vi lärde dem!

Slutligen blef det tystare, larmet förstum-

mades, det landtliga framträdde och så godt som utan att vi visste det, hade vi lemnat den härliga Slottskogen, och befunno oss nu ute på landsvägen med kosan mot:söder, mot söder.

Se upp! Sitt af! signalerades från fronten, uppmaningen åtlyddes omedelbart och hindret, en gumma med en rädd och dum bondhäst, var snart iväg bakom oss, hvarefter uppsittning skedde och vi rullade på nytt i väg, backe upp och backe ned.

Just vid högsta punkten af en backe låg en liten bondstuga och från denna kunde stugans bebyggare, då landsvägen var rak, se oss på ganska långt håll.

Samtliga invånarne utlockades af den för dem främmande åsynen af en cyklande dame, och då jag, af någon orsak, blifvit en smula efter mina kamrater, som redan hunnit passera de beundrande ur-invånarne, kom på den befängda idén, att med en upphittad qvaststump liksom piska på och med smackningar à la kusk uppmuntra min stålhäst, spärrade bebyggarna upp sina redan förut respektabla ginungagap, utvisande den största förvåning, och då jag kommit förbi dem, brusto de ut i ett sådant klingande gapskratt, der naturen riktigt fick taga ut sin rätt, att jag, nästan omedvetet, inom mig sjelf uppdrog en jemförelse mellan våra Weltschmerz-gripna fin-de-siècle-snobbars framhvåsta salongs- s. k. — skratt och dessa naturbarns förtjusningsandande skrattsalfvors klang.

Vi hade, redan då färden börjades, gjort upp ett litet signalsystem, hufvudsakligast för lystringar och varningar, och kom detsamma oss väl till pass under dagens lopp.

Vid gårdsgårdarne å ömse sidor om vägen växte tätt med hallon, hvilkas förföriska röda lysande ofta lockade till afsittning.

En svår backe söder om Bildal kunde ej »tagas», utan ledde vi våra »don» upp till dess krön, der en härlig, grön fläck med saftiga blåbär och slinor inbjödo till en stunds hvila och förfriskning.

Jag hade med en viss i ögonblicket ganska förmånlig »sinnesnärvaro», vid afresan hemifrån uppsnappat en halfva öl, för att vid behof användas, men ödet hade annorlunda beslutat: vid en afsittning för att njuta af delikata hallon föll buteljen på vägen, gick i kras och såsom sannskyldigt hjulmansämne, plockade jag noggrannt upp hvarje skärfva och gömde bakom en gårdsgård.

Nu blefvo förstas alla, som förut ej känt ett spår af törst, riktigt torra i gommen — —. Jag lofvade full ersättning vid målet, Särö, och kunde, som väl var, för min frids skull, infria löftet till »allas» belåtenhet.

Från en för många år sedan pr apostlahästar företagen utflykt till »Erin», Gröna ön,

som jag skulle vilja kalla Särö, mindes jag att en särdeles förkortande, verklig genväg, skulle finnas, men hvar den började, visste jag ej, ingen påträffades som kunde förfrågas, och med den (allt för stora som vi sedan märkte) fart vi gjorde, bar det i väg förbi Särö framemot Kungsbacka. En lokaliserad, vänlig individ påträffades dock till sist och upplyste oss, till vår stora förnöjelse(?), att vi åkt så långt förbi vårt mål att vi, enligt egen uträkning förstas, hade använt minst en velocipedtimme för mycket.

Nå, det kunde ej hjälpas.

Helt om!

»Avancement bakåt» blef det nu, och till råga på olyckan blef vägen sådan, att vi i nära en timmes tid måste leda maskinerna, men så bättrades förhållandena och med lämplig fart ankommo vi slutligen till »Erin».

Om denna härliga ö rinner mig i minnet ett historiskt faktum, hvilket bör passa särskildt de många som undrat hvarför på så långa håll både i norr och söder Särö är den enda med gammal skog be vuxna fläck, som ligger mot och utsatt för vestanstormarne.

Förhållandet skulle nämligen vara det, att då våra vänner danskarne på sin tid lågo och brände ned våra skogar på vestkusten, efter hvilka bränder lemningar hittats flerstädes på fastlandet och i skärgården, fann den danske överbefälhafvaren sådant behag i Särö, att han för en tid tog sitt kvarter der och befallde att skogen på ön skulle fullständigt skonas, hvilket också skedde.

Och så var det med den saken.

Efter denna lilla afvikelse återkommer jag till oss sjelfva. Hänförd af den bedårande anblicken af hafvet åkte jag ett godt stycke från ångbåtsbron längs strandvägen vesterut, tills »de lokale Forhold» sade ett obevekligt stopp! för sådan framfart. Stålhästarne sattes vid sidan af vägen, promenaden fortsattes hän emot badhusen, der, sedan vi skiljts åt, vi skulle sätta i verket det beslut, som under vägen fattats, att i hafvets salta böljor tumla om och uppfriska oss för återfärden.

Men hvad nu?

Det salta vattnet?

Puts weg!

Jo, förklaringen låg deri, att det oupphörliga regnvattnet fört med sig en mängd sand, jord och slam och af hafsvattnet, på ytan, gjort en brunaktig vätska, som ej alls såg behaglig ut att svalka sig uti, hvarför C. och jag togo oss en ordentlig dusch af utmärktaste saltvatten från hafvets botten; det antages att miss — ce gjorde likaledes i dambasängen.

Rena, damfria (obs! ej damefria!) uppfriskade, glada och roliga återvändande vi till

våra maskiner, ledde dem fram emot restaurationsbyggnaden, der vi med kaffe, småbröd (gjorde vi särskildt heder åt!), öl m. m. sådant smorde kråsen och blefvo försatta i en än ytterligare upprymd stämning. Men tiden gick och vi måste tänka på hemfärden, hvilken anträdades med begagnande af den nu funna, förut omtalade genvägen.

Färden till Särö hade varit en ypperlig träning, det märktes tydligt, ty trampandet gick lätt och förekommande (obs! detta ords betydelse *här*) backar togos med en schwung som förvånade oss karlar. Jag tyckte mig ha fått, hvad jag förut betviflat kunde finnas till, nämligen en velocipedsjäl, det är en genom åkningen särskildt utvecklade själ, mäktig att fatta omgifningarnes skönhet, naturens storhet, himlahalvfvet's oändlighet och — egen litenhet (som väl var) — — —.

Framåt bar det, än mellan bondgårdar med skällande hundar, än bland nakna ljunghälsor, förbi höga berg och djupa källsprång än — — — ja än —, en kraftig uthållig varningssignal, en brant backe, saktad fart, ett litet rop — en blick bakåt och jag ser miss — ces bicycle ensam, lyckligtvis, rusa mot en djupt rinnande bäck, och egarinnan sjelf, lyckligt befriad från åkdonet, fallande på knä och armbågar, oskadad, halfskrattande, men ängslig för cyclen, naturligtvis.

Beslut och handling voro hos de två männen *ett*: afhoppning, den ene, den artigaste, hjälpte missen, den andre cyclen, och en hastig undersökning af båda, lugnade våra upprörda känslor och förvissade oss om att ingenting var skadadt, fastän miss — ces händer och ena kind fått göra en mindre behaglig bekantskap, hvilken kändes för länge, med några vid vägkanten växande brännässlor.

Afborstning, rättning af styret, ledande af maskinerna upp för motsatta backen och så var hela *missödet* glömt.

Det började nu skymma något, hvilket manade oss att än ytterligare öka den redan hastiga takten, och snart sågo vi Frölunda kyrka skymta fram.

Här skulle skiljovägen vara, men hvar? Då vi såsom boende på den lilla badorten vid Göta Elfs mynning, gerna ville köra genaste vägen, och ej via Göteborg, togo vi, enligt anvisning af en fredlig vandrare, af till venster, vester om kyrkan, och vi hade ej väl kommit in på denna mindre väg förrän vägkorset passerades af en hop åkande, skrällande bevaringsynglingar; vi kände oss mycket glada att ha sluppit mötet med dessa individer.

Det var miunsann ingen småsak att nu hitta rätt, då små byvägar korsade hvarandra i alla riktningar och ingen af sällskapet åkt

här förut, men framåt skulle vi och då det börjat bli rätt mörkt och klockan var ganska mycket, samt himlen nu öfverdragen med tjocka, mörka moln, skyndade vi allt hvad vi kunde, mot vester! mot vester!

Allt för inveckladt, vägar åt alla håll, afsittning; men nu var det mörkt i alla fönster, ingen människa ute, dock det hjälptes ej: C. knackade på i en stuga, länge utan resultat, men slutligen hördes en vresig käringröst fråga »hvad det är för väsen midt i natten etc.» i en stil och en tonart, som hvarje läsare, som påträffat ett liknande vidunder under samma förhållanden, lätteligen kan tänka sig sjelf; dock *vi* brydde oss ej derom utan på den halfva upplysning vi fått trampade vi i väg igen. Åter vid skiljovägen.

Nu var det min tur (snarare otur!) att skaffa upplysning.

Närmaste hus fanns ett stycke väg bak om den plats der miss — ce och C., den förra kanske något misslynt (ursäkta ordleken) sutto och väntade, tämligen ordkarga. Jag hade beslutat mig att nu riktigt förfråga mig och det hos en karlperson, red under en bandhunds idkeliga skällande in på en snygg bondgård med vitmålad hus, och knackade på.

Ett par minuters väntan och en karlröst sporde inifrån hvad det är fråga om. Sedan jag framfört mitt ärende öppnades dörren och så artigt som möjligt upprepade jag, under ursäkter för de sena tiden etc., min anhållan.

På ett verkligen gentlemannalikt sätt fick jag utmärkta upplysningar och den skärande motsatsen af förut omtalade kärings mottagande och detta hyggliga bemötande af den »väckte mannen», trädde bjärt fram.

Under uttalande af min kompliment kastade jag mig upp i sadeln, vinkade afsked och försvann i nattens mörker samt försökte på lämpligt håll uppmana mina väntande kamrater att, äfven de, sitta upp.

Jag kände på mig att vi ej skulle taga miste nu och den fart vi satte var hvad man skulle kunna kalla riktigt »mördande» och förde oss snart till Fiskebäcksvägen, således på känt territorium.

I glädjen att känna igen oss gjorde vi resans sista halt, tömde, lägrade vid ett vägkors en glädjens och tacksamhetens bågare och voro efter en kvarts lika hurtig åkning välbehållna hemma, synnerligen belåtna och alls ej trötta.

Och hvad vi vunno på denna färd? Jo! vi hade fått se en bit till af vårt sköna fosterland, hade fått kraftigare lungor, starkare muskler och den erfarenheten, att velocipedsporten för alla, ej minst damer, är både angenäm och nyttig för kropp och själ, och miss — ces strålände, friska utseende under färden och

efter densamma, ej blott icke jäfvade ett sådant antagande, utan utgjorde tvärtom derpå ett lefvande, talande bevis!

Och det var nästan icke utan att vi alla tänkte, att sådan sport och sålunda bedrifven »vill hädanefter blifva vår musik», så trefligt var det.

Nyttig för kropp och själ sade jag och tänkte: *Mens sana in corpore sano.*

Hjulman »Bob».

En jagthistoria

af
en icke jägare.

Har någon utaf er försökt att, utan att vara jägare, gå på jagt? Har Ni icke, så vill jag på det kraftigaste afråda Er derifrån, för Ni blir bara utskrattade af bröder jägare ex professo.

En vacker dag i somras foro tre jägare och en icke jägare för att jaga. Det var CARL Johan, Carl JOhan, Carl JoHANN och Johannes. De tre första voro väldiga jägare, det syntes af stöflar, hattar, rockar etc. Johannes såg ut som en vanlig bonde i deras sällskap. Nu är att märka att han hade aldrig varit jägare. I sin ungdom skulle han öfva upp sig litet och fick för ändamålet pengar af far sin för att köpa sig ett »geväder». Det gjorde han också och begaf sig alltemellanåt ut i mark och skog på far sins egendom, men allt vildt tycktes ha reda på hvad för en sorts jägare det var, så att harar, orrar o. s. v. voro ganska tama af sig. Johannes sköt allt emellanåt på ett eller annat djur, men träffade aldrig det, han sigtade på. Sedan han ett par år hade varit »jägare», kom han underfund med att bössan var krokig. Ej underligt att han mistade smaken på jägarelivet. Det enda, som hade någon attraction för honom var pluntan, som alltid följde med full vid starten och tom vid hemkomsten. Ibland var det vice versa med Johannes. Men det var nu ej blott Johannes vi skulle tala om.

Som sagdt, ofvannämnda tre väldiga jägare och Johannes gåfvo sig i väg i en förhyrd ångbåt. Ack! hvad jägarelivet är herrligt, så länge det ej är fråga om att söka efter vildt. Det var ungefär 1½ timmes ångbåtsfärd till jagtstället. Men voro de tre Carl Johannarne med olika tonfall väldiga jägare, när det var fråga om skjuta på vildt, så vi-

sade sig Johannes vara en öfverlägsen dito, när det var fråga om att jaga på stekt vildt med gaffel. Se, der vid lag är det ej fråga om, antingen vapnet är rakt eller krokigt. Sjöluften suger, hvadan frukosten upptog en rundlig tid, och tack vare CARL Johans väldiga matkorgar, var man allt annat än hungrig, när man steg upp från bordet. Ja, någon egentlig uppstigning kom ej i fråga, emedan det var så lågt till taket i salongen, att man kunde nått och jemt sitta rak utan att skafva håret af hufvudet. Det var ju endast en vanlig bogserbåt. Trefligt var det emellertid, och jag tror nog Johannes helst hade sett, att det blifvit ångbåtsfärd hela dagen. Ty förutom att vara icke jägare, är han skäligen lat utaf sig.

Men roliga visor äro aldrig långa, och så var det med frukosten och ångbåtsfärden. De tre väldiga jägarne väntade, efter att komma i strid och döda djur (usch! så hemskt). Johannes längtade visst mest efter att jakten skulle ta slut och middagen dukas. Jo, jag tackar jag. Han fick allt traska från kl. 8 till kl. 3 utan att få hvarken vått eller tort. Han skulle förstås visa sig lika styf som de andra. Stackars krake med sina söndags-eftermiddags-snörkängor, så små som möjligt, för att inbilla folk, att han hade små fötter. De tre väldiga jägarne hade någonting på fötterna, som hade stor likhet med slusspråmar, om Ni har sett några sådana, så för dem var det ej konstigt att gå, så mycket som helst.

Som sagt, de tre väldiga jägarne och Johannes begåfvo sig i väg för att uppsöka raphöns; de väldiga jägarne på sådana ställen der det fanns möjlighet att finna sådana, och Johannes på sådana, der det troligtvis aldrig funnits några sedan Adams tid. Emellertid tycktes det som om raphönsen fått något förebud om de väldigas ankomst, ty der kunde ej upptäckas en enda. Carl JOhan sköt i förtreten en kråka och Carl JoHANN en dufva (af naturen tam, men skulle gå för en vild) och så var den raphönsjakten slut.

Sedan kom turen till de stackars hararne. Troligen hade en af dem fått korn på Johannes, ty han sprang rakt på honom, kanhända för att helsa på honom. Johannes skulle visa sig styf och morsk, lade an och sköt — bom. Och hade inte den väldige CARL Johan varit, hade nog kraken gått fri, men han sköt ihjel honom. Johannes påstod att haren hade fått några af hans hagel i sig, och det kan man ju tro, men inte tror jag precis att han tror det sjelf.

Man kom nu till det rätta jagtstället. Ett tjogtal pojkar med händerna i byxfickorna och trätofflor på fötterna hade chasat hararne ut på en udde. Johannes ställes så att ingen

hare kunde komma förbi honom. Carl JOHANN sköt en. Johannes påstod att han lät honom skjuta den för att ha det nöjet. Medan den stackars haren slets med döden, satt Johannes och gapade på den. Emellertid höll en annan hare på att springa ikull Johannes, men han såg honom inte, förr än han var långt förbi, då ett par skott af de »väldigas» bössor väckte Johannes. Hur väldiga de än voro, bommade de begge två. Men skratta det gjorde de åt Johannes, och det är det jag säger, att om ni icke är jägare, så gå aldrig på jagt, åtminstone inte tillsammans med väldiga jägare. Om ni går tillsammans med andra icke-jägare, kan ni åtminstone köpa vildt och inbilla folk, att ni har skjutit det sjelf. — Det var emellertid ej mera vildt att få, och ni skulle sett Johannes' glada uppsyn vid tanken på, att nu skulle middagsbordet dukas. Der vid lag var han den väldige. Han gjorde också skäl för sig, och isynnerhet gjorde det ett särdeles godt intryck på honom, att Carl JOHAN hade tagit med sig champagne och äkta portvin. Det öfriga sällskapet påstod att det var körsbärsvin, naturligtvis därför att de aldrig hade smakat äkta portvin. Lifvet är ändå skönt! N. B. när man bara slipper att jaga, så tyckte emellertid Johannes, då han njöt af middagsbordets läckra rätter, tack vare CARL JOHANS eller, rättare sagt, hans frus skicklighet att ställa till en matsäck. Ja, jagten var slut, och hvad som förehades sedan på aftonen hör inte hit.

Starts diplomtävlingar 1895.

Under de år vi utdelat dessa diplom, hafva vi alltid haft att glädja oss åt nya förmågor, så äfven i år.

I skridskoåkning löpte *H. Öfverström* (Gbg) 500 m. på 45²/₅ s. *M. Callin* (Sthm) 1,500 m. på 2,50 s. samt *Julius Jonsson* (Sthm) 5,000 m. på 10,27¹/₂ s. De sist nämdes tider mycket goda fast de slagits af Frithiof Ericsson.

Från vinteridrotter komma vi till *fri idrott*, som i år gått ytterligare ett stycke framåt. Bland Stockholmare märka vi *O. Schörling*, som alltid räknats bland pristagarne i Stockholms Amatörförenings täfvingar, fast han ej alltid lyckats vara den förste, tog i år första pris i *löpning å 150 m. bana* 18⁴/₅ s.

Gustaf F. Söderström satte nytt rekord i kulstötning på höger hand, med 12,20 meter. Herr S. som är född i Stockholm d. 25 Nov. 1865 är anställd som maskinist vid Sthm. Stads Vattenledningsverk.

Såsom särdeles betecknande för den nit hvarmed S. omfattar idrott och kroppsöfningar; må nämnas, att han är familjefader, han eger också tvenne goda förutsättningar för uppnående af goda resul-

tat på idrottens område. Han eger en harmonisk, väl proportionerad kropp, utan öfverflödigt fett, men af herkulisk gestalt, han väger nämligen 107 kg., hvilket väl får anses aktningvärdt för en idrottsutöfvare under träning. Vidare är han lyckligare lottad än hans idrottskamrater i allmänhet, han har nämligen tillfället att dagligen, då hans tid tillåter, öfva sig, bosatt som han är vid Vattenledningsverkets egendom, det utomordentligt vackert belägna Sundsta vid skanstull i Stockholm. Söderströms lust för kroppsöfningar daterar sig från unga år, ehuru ej tillfälle till öfvande gifvits förrän de senaste åren. Söderström började nämligen vid unga år sin bana som sjöman, dervid har han i 5 år varit anställd i Dykeri- och Bergningsbolaget »Neptunus» tjenst, der han varit med om 48 bergningar. År 1894 blef S. medlem af Hammarby Roddförening och deltog som dess representant i samma års Skandinaviska Idrottsfest och eröfrade 2:a pris i kulstötning för 10,68 m.

Samma år blef han medlem af Stockholms Atletförening, der han genast blef instruktör och deltog såsom dess ledare i detta års atletuppväsing. År 1895 ingick S. som medlem af Allmänna Idrottsklubben, Hans deltagande i årets Skandinaviska Idrottsfest blef segerrikt, han eröfrade dess 1:a pris i kulstötning för 12,20 m. (höger kast) hvilket om ej verldsrekord, torde vara det längsta kast som uppnåts vid täflan i Skandinavien med 7,25 kg. kula. 1:a pris i diskuskastning 30,60 m. samt 2:a pris i spjutkastning för 39,05 m. togs likaledes af S. I brottningen drogo sig öfriga främmande deltagare från att drabba tillsammans med S. hvarpå han afstod från deltagande deri. I Stockholms Amatörförenings nationella täfvingar den 25 aug. tog han likaledes 1:a pris i kulstötning, höger och venster kast, 19,44 m. samt 1:a pris i brottning, 2:a pris i diskuskastning för 30,77 m. och 2:a pris i spjutkastning för 51,04 m. höger och venster kast. Söderström eger en i förhållande till sin kroppsbyggnad förvånansvärd vighet, så hafva vi t. ex. sett honom öfva stafsprång af respektabel höjd.

I löpning å korta afstånd torde han likaledes slå sig igenom och följaktligen bör han i femkampen kunna blifva en farlig motståndare. Med de förutsättningar i fysiskt hänseende och med det spår till befogad ärelystnad, en uppmärksam iakttagare upptäcker hos honom, tillika med hans genomärliga håg och hans intresse för de öfningar han hängifver sig åt, torde han blifva en medtäflare ytterst svår att besegra. Vi hafva intet annat tillägga än att S. såsom idrottsman betraktad är god och kamratlik till sitt uppförande.

Isaac Vestergren tillhörande den lifskraftiga Gefle Idrottsförening har bl. a. under året *löpt 150 m.* på 17⁴/₅ sek. Det bästa resultat detta år har att uppvisa på sv. bana å denna distans.

Albert Freese, medlem i Norrköpings Gymnastikförening, satte vid täflan inom föreningen d. å. rekord i *grensprång öfver häst i höjd* med 231 cm. Norrköping räknar många goda idrottsförmågor, skada att ej någon speciel idrottsklubb finnes, som under sommaren kunde sammanhålla och vidare utbildade dessa.

Gustaf F. Svensson, Stockholms Amatörförening, tillryggalade vid Skandinaviska täfvingarne i Stockholm d. å. *1,609 meter* på 4,55³/₅ sek.

Erland Grauers, Idrottsällsk. »L. S.», är en ny förmåga på detta års täfvingar i Gbg. Han satte nytt rekord vid Ö. l. S. allm. sv. täfvingar i *löpn.* på 1,500 m. bana med 4,41⁴/₅ s.

John Fenton, Sällskapet I. V.,* slog i år rekor-

*) På förekommen anledning få vi härmed upplysa att I. V. betyder »Idrottens Vänner». Se för öfrigt Lindmans Idrottskalender.

Fri idrott 1895.

Vi tro oss bereda våra idrottsöfvande läsare ett nöje genom att lemna nedanstående öfversigt, af de bästa resultat som under året uppnåtts i fri idrott, der sådan i någon anmärkningsvärd grad öfvas, jemte uppgift på de svenska rekord, som äro satta i dessa öfningar. Af rekorden hafva Göteborgarne 13, Stockholmarna 9 samt Norrköpingarne 1.

	Stockholm	Göteborg	Norrköping	Gefle	Sv. amatörrekorden
Höjdsprång	18/8. P. Löfgren 152 ¹ / ₂ cm.	18/8. John Fenton 175 cm.	14/5. Gunnar Höjen 162 cm.	6/10. I. Westergren 151 cm.	= Göteborg
Längdsprång	28/7. A. Carlqvist 522 »	» » » 575 »	» G. Gullbrandson 509 »	C. D. Forsman 526 »	23/9 92. Sjöberg 609 cm., Sthm.
Stafsprång.	25/8. Henr. Sjöberg 236 »	8/9. Osc. Odén 295 »	.....	.....	= Göteborg
Grenspr. öfver häst i höjd	.....	15/9. Leop. Englund 230 »	14/5. Alb. Freese . . 231 cm.	.....	= Norrköping
Spjutk. p. l. höger hand.	28/7. G. Söderström 38,55 m.	» H. Andersson 42,68 m.	.....	.....	10/9 94. H. Andersson 42,95 m., Gbg.
» » venster »	25/8. Axel Lindblad 26,40 »	5/6. » 34,55 »	.....	.....	= Göteborg
» » båda händer	» » » 64,70 »	15/9. » 75,97 »	.....	.....	= Dito
Diskuskastning (2 kg.)	6/10. E. W. Ericsson 35,74 »	» C. E. Helgesson 33,07 »	14/5. M. Hultgren . . 25,60 m.	Fr. Rydberg 21,55 cm.	= Stockholm
Släggkastning (7,25 kg.)	.....	8/9. » 31,83 »	.....	.....	= Göteborg
Kulstöt. (7,25 kg.) h. hand	18/8. G. Söderström 12,20 m.	» » 11,64 »	N. Edberg . . . 10,1 m.	.....	= Stockholm
» venster »	25/8. Axel Lindblad 8,50 »	15/9. » 10,30 »	.....	.....	= Göteborg
» båda händer	» G. Söderström 19,44 m	» » 21,64 »	.....	.....	= Dito
Löpning 100 yards	.....	8/9. F. Hellqvist 10 s.	.....	.....	= Dito *)
» 100 m.	28/7. Hj. Blomqvist 12 ⁴ / ₅ s.	15/9. C. E. Helgesson 11 ⁴ / ₅ »	.....	.....	18/9 92. H. Andersson 11 s., Gbg.
» 150 »	25/8. O. Schörling 18 ⁴ / ₅ »	5/6. H. Andersson 18 ² / ₅ »	G. Gullbrandson 18 ² / ₅ s.	I. Westergren 17 ⁴ / ₅ s.	13/9 91. S. Edström 16 ² / ₅ s., »
» 500 »	22/9. O. R. Johansson 1:12 »	8/9. Alfr. Svenson 1:20 »	.....	Erik Wiklund 1:14 s.	16/9 92. F. Ståhlner 1:10 ⁷ / ₁₀ s., Sthm.
» 804 ¹ / ₂ » (1/2 eng. mil)	28/7. E. Juhlin 2:18 ³ / ₅ »	3/6. R. Andersson 2:36 »	.....	.....	13/8 91. A. Risberg 2:12 ¹ / ₅ s., Gbg.
» 1,000 »	15/9. O. R. Johansson 2:47 »	29/9. P. M. Pehrsson 3:4 ⁴ / ₅ »	.....	.....	= Stockholm
» 1,500 »	8/9. » » 4:42 ¹ / ₅ »	8/9. E. Grauers 4:41 ⁴ / ₅ »	.....	.....	= Göteborg
» 1,609 »	25/8. Ivar Gillberg 4:51 ⁴ / ₅ »	25/8. Fr. Pettersson 4:49 ⁴ / ₅ »	G. Gullbrandson 4:57 ⁴ / ₅ s.	Erik Wiklund 5:31 ¹ / ₂ s.	4/9 92. P. Löfgren 4:43 ² / ₅ s., Sthm.
» 5,000 »	29/9. J. Almgren 17:21 ³ / ₁₀ »	.....	.....	.....	= Stockholm
» 10,000 »	1/9. A. Gustafson 39:28 ⁴ / ₅ »	.....	.....	.....	13/9 93. P. Löfgren 35:11 s., Sthm.
» 75,000 »	8/9. C. Cetti 6:58:16 »	.....	.....	.....	= Stockholm

*) Rekordet sattes redan den 4/9 92 med 10 s. af A. Sjöberg, Gbg.

det i höjdsprång med 175 cm., förra rekordet var 170 cm. Utom höjdsprång uppnådde F. äfven i längdsprång 575 cm. Det bästa resultatet under året. Sist men icke minst bland våra fria idrottsmän hvilkas bilder detta år pryder vårt julnummer nämna vi *C. E. Helgesson*, Örgryte Idrott-Sällskap, hvilken under året satt flera rekord. I *släggkastning* med 31,23 meter, i *kulstötning* på venster hand med 10,30 m. samt med båda händer 21,64. Äfven i *kulstötning* med höger hand har H. uppnått ett bra resultat 11,64 m. samt i *diskuskastning* 33,06 m. och i *löpning* 100 meter 11⁴/₅ sek.

C. Cetti, Östermalms Idrotts Klubb, hvilkens porträtt var infördt i förra julnumret satte i år nytt rekord i *löpning 75 km.* t. 6. 58.16.

O. R. Johansson, Stockh. Sportförening, har under året satt nytt rekord i *löpning på 1.000 m.* tid 2.47 s.

J. Almgren, Stockh. Sportklubb, har satt nytt rekord å 5,000 m. m. 17.21³/₁₀ s.

A. Gustafsson, Stockh. Idrottsfören. löpte den 1 sept. *10,000 meter* på 39.28⁴/₅ s.

Oscar Odén, Örgryte Idrott-Sällskap, slog i år sitt eget rekord i *stafsprång* med 295 cm.

Bland Svenska hjulryttare hafva vi i år nöjet visa porträtt af den kände Malmöryttaren *Gustaf Sjöberg*, som vid Göteborgstävlingarne eröfrade vandringspriset på 5,000 meter, tid 8.46¹/₅ s.

S. som är född 1874 började köra »Cociper» 1893 samt körde första gången på bana förra året, då han eröfrade 15 pris. I år har han på såväl svenska som alla danska banor vunnit 56 pris. I allt har han nu 48 1:sta, 6 2:dra och 2 3:dje pris hvaribland 8 guld-, 8 silfver- och 4 bronsmedaljer.

Jonas Ernst Jonsson, Sthm velocipedförening, en af stockholmarnes bästa representanter tävlingsbanan, och hvilens bild vi efter »Hjulsport» hafva nöjet visa, har under året gjort många segerrika lopp, bland hvilka vi särskildt påpeka eröfrandet af »*Atalanta-pokalen*». Vi förmoda att den 22-åriga ryttaren under nästa år skall i ännu högre grad motsvara de förhoppningar som ställes på honom.

Då »Start» allt sedan sin första början varit spridd bland ungdomen, hafva vi känt oss manade att äfven ihågkomma de juniorer som under året utmärkt sig, och dessa äro:

<i>Fr. Frise</i> (Gbg)	för höjdsprång	145 cm.	(18/8)
<i>Carl Selvig</i> (Gbg)	» längsprång	420 cm.	(18/8)
<i>F. Ljungberg</i> (Sthm)	» spjutk. p. l.	34,01 m.	(28/9)
<i>Nils Schytte</i> (Gbg)	» diskuskastn.	22,67 m.	(26/5)
<i>Nils Ericsson</i> (Gbg)	» släggkastn.	19,52 m.	(18/8)
<i>Carl Wintlöf</i> (Sundsv.)	» löpn. 150 m.	21 s.	(26/5)
<i>J. Hallin</i> (Sthm)	» » 1.500 m.	5,04 ² / ₅	(2/5)
<i>Sven Richter</i> (Sthm)	» » 5.000 m.	24 min.	(5/2)
<i>L. Zettersten</i> (Sthm)	» gång 2.500 m.	14.21	(29/9)

Samtliga här nämnda idrottsmän sända vi vår hjertliga julhelsing, och som ett erkännande för deras insats i vårt lands idrotts lif — *Starts diplom*.

Fri idrott.

(Officiellt).

Svenska Idrottsförbundet.

Protokoll, hållet vid Svenska Idrottsförbundets första ordinarie årssammanträde den 4 Dec. 1895 i Göteborg.

Närvarande: Atletklubben »Kärnan» (Helsingborg) genom fullmakt af *J. W. N. Friberg*, Göteborgs Atletklubb genom *C. E. Odén*, Göteborgs Gymnastikförenings Roddklubb genom *John Duff*, Helsingborgs Idrotts-Förbund genom *Chr. Hulthén*, med två röster, *Majornas Gymnastikf. Idrottsklubb* genom *Reinh. Sjöberg*, Sällskapet »I. V.» genom *Ivar Hedman*, Idrotts-sällskapet »L. S.» genom *Leop. Englund* samt *Örgryte Idrott-sällskap* genom *J. W. N. Friberg* och *C. E. Helgesson*

samt ett 20-tal af nämnda förenings medlemmar.

§ 1.

Att leda dagens förhandlingar utsågs herr *Sven Lindhé*.

§ 2.

Protokollet vid förbundsradets senaste möte upplästes och godkändes.

§ 3.

T. f. sekr. meddelade att Idrotts-sällskapet »L S» äfven slutit sig till förbundet.

§ 4.

Enligt § 14 af förbundets stadgar företogs val, med slutna sedlar, af styrelse för nästkommande år, dec. månad d. å. inberäkning, och utföll detta val sålunda: Direktör Osborne Dickson 10 röster, grosshandl. Sven Lindhé 10 röster, konsul John Duff 10 röster, herr O. R. Johansson (Stockholm) 10 röster, herr J. W. N. Friberg 9 röster, herr Karl Lindgren 8 röster samt grosshandl. Chr. Hulthén (Helsingborg) 8 röster.

Af den valda styrelsen utsågs med acklamation direktör Dickson till ordf.

Till suppleanter i förbundsstyrelsen valdes: Herrar Leop. Englund med 8 röster, Ivar Hedman med 7 röster och Hj. Nielsen med 4 röster.

§ 5.

Till revisorer för granskning af kommande årets räkenskaper utsågs herrar C. E. Helgesson med 8 röster, Reinh. Sjöberg med 7 röster samt till deras suppleanter herrar Hj. Weijding med 6 röster och C. E. Odén med 6 röster.

§ 6.

Helsingborgs I-drottsförbunds ombud framförde förbundets önskan, att få arrangera nästa års mästerskapstävlingar, hvilket förslaget förbundsrådet tacksamt antog och komma dessa tävlingar i hufvudsak att försiggå i aug. mån. nästa år, dock egde H. I. F. rätt att anordna tävlingar i atletik redan i maj samma år.

§ 7.

Enligt förslag af herr Friberg beslöts att indela mästerskapstävlingarne i fyra hufvudafdelningar, omfattande atletik, rodd, bollspel och fri idrott.

§ 8.

Till förbundets officiella organ utsågs »Start»

§ 9.

Till förbundsstyrelsen öfverläts att bestämman om nästa års utgifter.

§ 10.

Tillsattes en komité, som kommer att bestå af ett ombud från hvarje förening, i och för uppsättande af regler för idrottsföningarne samt amatörstadga.

§ 11.

Att justera dagens protokoll utsågos herrar Harald Andersson och Ivar Hedman.

Som ofvan

J. W. N. Friberg.

Justeradt.

Harald Andersson

Ivar Hedman.

Jonas Jonsson.

För fosterlandet.

Årets allmänna svenska gruppskjutning. Rörande dessa tävlingar, hvilka pågått öfver hela riket i samband med förbundsskjutningarna, ha uppgifterna nu inkommit. Följande resultat ha uppnåtts inom nedannämnda gillen och föreningar:

Af grupper i första klassen: Älfvesta skf., 1 gr., 98 p., Borås skf., 1 gr., 220 p., Bålsta skg., 224 p., Eskilstuna skf., 213 p., Elghults skg., 1 gr., 195 p., samma gilles 2 gr. 226 p., Elmhults skg., 239 p., Frykeruds skg., 240 p., Folkare häradsskg., 245 p., Grästorps skg., 250 p., Hofva skg., 240 p., Hernösands skf. 150 p., Kyrkås skg.

256 p., Kungsholms skg., 1 gr., 232 p., samma gilles 2 gr., 271 p., Marstrands skg., 1 gr., 213 p., samma gilles 2 gr., 201 p., samma gilles 3 gr., 168 p., Norra Marks skg., 1 gr., 216 p., dess 2 gr., 207 p. och dess 3 gr., 164 p., Södermalms och Liljeholmens skf., 263 p., Skara skg., 216 p., Stockholms skf., 1 gr., 273 p., samma förenings 2 gr., 270 p., Sala skg., 236 p., Sura sockens skg., 221 p., Köpings skg., 1 gr., 228 p., samma gille 2 gr., 254 p., Turinge skg., 252 p., Venersborgs skg., 262 p., Tobo skg., 235 p., Östermalms skf., 246 p., och Örebro skf. 271 p.

Af grupper i andra och tredje klassen: Arvika skg., 171 p., Borås skf., 181 p., Eskilstuna skf., 260 p., Elfdalens skg., 203 p., Filipstads skg., 226 p., Fol-

kare härads skg., nr 1, 209 p., och samma gilles nr 2, 228 p., Göteborgs skf., nr 1, 240 p. och samma förenings nr 2, 239 p., Husbys kg., 221 p., Hernösands skf. 156 p., Kungsholms skg. 237 p., Köpings skg., 112 p., Lunds skg. 234 p., Ljusdals skg. 216 p., Rättviks skg. 179 p., Sura sockens skg. 153 p., Sala skg., nr 1, 257 p., d:o d:o, nr 2, 247 p., d:o d:o nr 3, 245 p., Stockholms skarpskytteförenings 3 gr. 278 p., Trollhättans skf. 211 p., Tobo sk. 185 p., Vesterås skf. 230 p., Vexjö skg. 133 p. och Örebro skf. 207 points.

Stockholms frivilliga skarpskytteförening har sålunda äfven detta år afgått med segern. Den segrande gruppen bestod af hrr J. N. Johansson, C. H. Malmqvist, G. A. Sjöberg, J. R. Östergren och F. O. Arvidsson.

Vaxholms skyttegille hade söndagen den 27 okt. prisskjutning å banan på Skarpön.

I precisionsskjutningen togs första priset af gillet ordförande Joh. Stafsberg med 58 point, andra priset af G. Rosendal, 57 p., tredje priset af Fritz Karlsson, 56 p., och ett extra pris af A. Holm med 55 p.

I 5-skotts-skjutningen erhöles efter omskjutning första priset af hr Stafsberg, andra af hr Rosendal, tredje af hr Holm och ett extra pris af hr Magnusson.

Efter skjutningens slut gaf gillet afskedsmiddag för sin nitiske ordförande, fabrikören J. Stafsberg, som i dagarne afflyttar från orten. Hedersgästen hedrades med tal och skålar, och en minnesgåfva, bestående af en kapp med silfverkrycka och inskription, öfverlemnades till honom. Den angenäma festen lifvades äfven af quartettsång.

WALD ZACHRISSON'S
BOKTRYCKERI.

GÖTEBORG.

KÖPMANSÅGATAN 34.

RIKSTELEFON 342.

SPECIALISERET:

GRYKESAKER I.

BÄSTA UTFÖRANDE.

Litteratur för idrottsmän.

Ut i det fria! af W. Hedeman Gade. Denna, af hufvudbundets ordförande författade skrift, är en i korta drag framställd skildring af idrottslifvet, hvari författaren framhåller att ett rationellt öfvande af idrott bör vara grunden för ungdomens fysiska och moraliska uppfostran. Boken, som inledes med ett företal af professor F. Holmgren, är delad i tvenne hufvudafdelningar I. *Några iakttagelser om vår svenska ungdoms lekar och kroppsöfningar under de senaste 30 åren.* II. *Idrott och sport.* Boken avslutas med efterskrifter af Med. Dr. A. Bergstrand, Med. Lic. P. Gren och Rektor P. Hj. Söderbaum.

Vi förmoda att ingen idrottsman eller idrottsvän försummar att skaffa sig denna bok, både till sig sjelf och som passande julpresent åt bekanta icke idrottsvänner. Bland dessa senare tro vi många skola vinnas för idrotten och vid genomläsandet af denna skrift få ögonen öppna för det goda som ligger i att följa författarens uppmaning: *Ut i det fria!*

Ett lejon till sjö. Historisk-romantisk sjöroman från slutet af sjuttonhundratalet af Leijonsköld Oxenstierna. Illustrerad af Oskar Keen.

Den svenska romanlitteraturen, som ständigt är rik på nya alster, är dock ännu oftast fattig på skildringar af personer på hvilka den idrottsliga satsen: »En frisk själ i en frisk kropp» kunna tillämpas. I denna bok möter oss flera sådana sunda själar, bland hvilka bokens hjelte intager främsta rummet och med intresse följa vi honom från soldatthemet i Bohuslän till Göteborg och vidare ut i verlden på hans underbara äfventyr.

Vi kunna med nöje rekommendera denna bok för våra idrottsmän, då vi veta att de bereda sig ett nöje, som ej är tröttnande, vid att läsa denna bok.

Boken, som bör vara en kärkommen julklapp för en själfriks ungdom, anbefalla vi i våra läsares hägkomst vid köp af böcker till julen. Boken kostar i trefligt band Kr. 3: 75.

Göteborg, Wald. Zachrissons Boktryckeri, 1895.

Swenson & Luhr,

Juvelerare,

f. d. L. LARSON & Co.,

Östra Hamngatan 50,

GÖTEBORG,

stort lager af:

*Drykeskannor, Pokaler och Bägare
m. fl. till hederspresenter och
täflingspriser passande
silfverpjäser.*

Beställningar emottages.

Ritningar och kostnadsförslag uppgöres.

Obs. den nya adressen.

Obs. den nya adressen.

ATLETVIGTER säljas genom
i alla storlekar

W. FRIBERG,

Adress: Bohus Mek. Verkstad, Göteborg.

Skridskor

maskinslipas billigt hos

A. J. G. Bissmarck & Co.,

Pustervik, Göteborg.

Stockholm *

Dryckeskannor,
Dryckeshorn,
Pokaler,

Bägare,
till alla
priser.

Silfver &

1:ma Nysilfver.

Billigaste priser!

Största urval!

* Göteborg.

Hofjuvelerare HALLBERG

Ingen **verklig** idrottsman underlåter att prenumerera på

START,

illustrerad tidning för idrottsmän.

Utkommer under år 1896 med 18 nummer.

Prenumeration å alla postkontor i Skandinavien.

Pris pr år Kr. 1.50, med 12 fotografianscher Kr. 5.—

Årgångar 1893, (endast ett fåtal) säljas till Kr. 0.75, inbundna Kr. 2.25

„ 1894, „ „ „ 1.— „ „ 2.50

„ 1895, „ „ „ 1.25 „ „ 2.75

Olof Lindstrands

IDROTTSAFFÄR,

41 Drottninggatan, Göteborg.

Rikt sorteradt lager

SKIDOR,

olika typer,

Skridskor, Kälkar, Sparkstöttingar, Skridskosegel,
jente alla tillbehör.

„Brennabor“-Velocipederna

äro extra starka, ytterst lättgående, eleganta och
billiga.

Generalagentur OLOF LINDSTRAND,
Göteborg.

V. Eurenus

Fotografiatelier,

Östra Hamngatan 44,

Göteborg.

STÖTKVILOR,

efter antagen vigtbestämmelse, säljas genom

Adress: Bohus Mek. Verkstad, Göteborg.

W. FRIBERG,

VERLDENS

största och förnämsta Velocipedfabrik är HUBBER & Co., London, hvars enda representant för Göteborg är undertecknad. Husqvarna Jagt- och Målskjutningsgevär m. m.

Uti HUSQVARNA FABRIKSLAGER, 33 Södra Hamngatan 33, Frans G. Nilson.

W. FRIBERG,
Adress: Bohus Mek. Verkstad, Göteborg.

Spjutkastningstaflor af trä, säljas genom

Pripps Pilsner-Öl

rekommanderas.

160

START

Julnummer.

J. A. KILBAUM,

Göteborg. 2. Lilla Torget 2.

Bokbinderi.

Fabrik för

Kartonger & Kortblanketter.

Jidsenliga maskiner. Elektrisk drifkraft.

Solidt arbete. Billiga priser.

Rikstelefon 17 33.

Engelska Fotbollar:

vanlig kvalitet,
å 5,50, 6,50, 7,50 och
8 kr. st.

Klubb-bollar,

å 10 kr., 12 kr., 15
kr., 16,50 och 20
kr. st.

Football-Goals with Flags. C. F. ARWIDSSONS
Leksaks- och Kortvaruhandels Aktiebolag.
GÖTEBORG, Drottninggatan N:o 46.

Cigarr-Handel.

W. SÖDERQVIST & Co.
24 Östra Hamngatan 24, GÖTEBORG,
inneslutes i den ärade allmänhetens välvilliga hägkomst.

Skjort-Fabrik.

Bästa, billigaste, varaktigaste
och lättast användbara bestyrkning
af alla träbyggnader m. m.
Herrar Husegare m. fl.
glömmen icke att begära färskartor,
priskurant etc., som gratis
varnas för efterrapningar!

Juvelerare

GUST. A. PETTERSSON

(f. d. Lyons)

Göteborg, Magasinsgatan 7.

Lager af Prispokaler och Dryckeskannor.

Specialitet:

Förlofnings- och Vigselringar.

Sparkstöttingar och Sportkälkar,

välgjorda och billiga hos

C. F. ARWIDSSONS

Leksaks- och Kortvaruhandels Aktiebolag,

Drottninggatan N:o 46

GÖTEBORG.

Gust. Wikström,

Juvelerare,

Korsgatan 4, Göteborg,

rekommanderar sig.

Billiga priser, ferm expedition.

Rikstelefon 17 78.

Post besv. pr omgående.

Tricotage-Sportkläder och Herrunderkläder till billigaste priser hos **Alfred Agrell**,
Östra Hamngatan 48, Göteborg.

Spjutkastningsstafior af trä, säljas genom **W. Friberg**,
Adress: Bolhus Mek. Verkstad, Göteborg.

Begär

Förslagsritningar

å
Medaljer och Föreningsmärken
från

Gravör G. EKVALL,
GÖTEBORG.

GÖTEBORGS VAGNSMÖRJE FABRIK

GÖTEBORG.

Alfred Hagström,

Hörnet af Kristinelunds- & Lorensbergsgatorna,
GÖTEBORG.

Lager af:

**Specerier, Delikatesser,
Konfityrer och Konserver,**

Utsökta Téer

samt

Väl lagrade Viner.

Rikstelefon N:o 17 30.

Restaurant Valand,

Kungsporsavenyen 19,

1:sta Kl. Matsal & Café.

Table d'hôte: Smörgåsbord, 2 rätter mat
med öl **En Krona.**

A la Carte och Gaffelbitservering
hela dagen efter välsorterad matsedel.

Goda Sexor till billigaste priser

Obs! Större och mindre festväning för
Baler, Bröllop, Middagar och Sam-
manträden.

OBS! Lokalerna lemnas afgiftsfritt, äfven för sammanträden.
Enskilda rum för mindre beställningar.

Vördsamt
Anderson & Josefson.

Seger och Rekord!

Distansridt

Bordeaux-Paris.

Franz Gerger, Graz,

Segrare på

Continental-Pneumatik

på 24 Timmar, 15 Minuter.

Continental Caoutchouc &
Guttapercha Compagnie,
HANNOVER.

Generaldepöt för Sverige:

Kautschuks- & Guttaperkavaru-Aktiebolaget

Kuntze & C:o
STOCKHOLM.

Axel Larson

Fotograf

Hörnet af Skol- & Allégatorna,

Utför all sorts fotografering.

— **Visitkort** till 5 kr. duss. —

Fotograferar idrottstävlingar och föreningar.

Medaljer

och **Föreningsmärken,**

konstnärligt utförda

rekommenderas.

»Hjelman» *Gravyr-Atelier.*

Korsgatan 13, Göteborg.

✧ *Ritningar gratis och franco.* ✧

Målskjutningstaflor säljas genom
af gjutjern

W. FRIBERG,

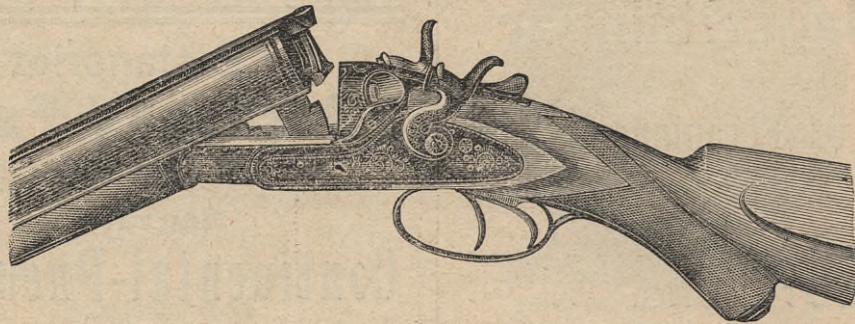
Adress: Bohus Mek. Verkstad, Göteborg.

Eriksbergs Bryggeris

rekommenderas.

VELOCIPEDER

PREMIER CYCLE C.

JAGTVAPEN & AMMUNITION,

Skridskor, Skidor,

största urval till lägsta priser.

A. TH. NYBERG,

13 Korsgatan 13, Göteborg.

SPRATTS
DOG CAKES

Det bästa
Hundbrödet.

J. W. LYCKHOLM & Co.,

GÖTEBORG,

rekommendera sina tillverkningar:

*Lageröl,
Pilsneröl och
Iskällardricka.*

Emil Lagerlöws Bokbinderi, Kronhusgatan 11, Göteborg, rekommenderas; Inbinding af alla sorters böcker i enkla och fina band. [Fital, Bellmansgatan 10] Originalpermar anskaffas från in- och utlandet. Statens telefon 8 99.

Emil Lagerlöws Bokbinderi

inbindas i enkla och finare pennar, särskildt tillverkade för detta arbete, fort och billigt å Kronhusgatan 11, filial Bellmansgatan 10, Göteborg.

Halda

prisivärda
Herr- och Dam-ur
säljas i Göteborg hos
C. A. PATERSON,
Kaserntorget 1.

Välgående
Fick- & Vagg-ur
säljas med garanti billigast hos
C. A. PATERSON
Kaserntorget N:o 1.
Reparationer utföras. Allm. telef. 733.